

ಇಮಾರಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆ

(ರಸ್ತುದೂರತ್ವಾಲ್ಕಾ ಇಮಾರ್ಮ್)

ಇಮಾರಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆ

(ರ್ಯಾರೋರಪುಲ್ ಇಮಾರ್)

*

ಗ್ರಂಥಕರ್ತೆ:
ಹರ್ಷಾರ್ಥ ಮಿರ್ಹಾಫ್ ಸುಲಾಂ ಅಹ್ಮದ್

*

ಭಾಷಾಂಶರಿ:
ಎಂ. ಪಿ. ಇಬ್ರಾಹಿಂ
ಮಂಜೇಶ್ವರ

*

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ನರ್ಹಾರ್ಥ ನಶ್ರೋ ಇಶಾಂತ್ರ
ಭಾರತ

Imaamina Aavashyakathe

Kannada rendering of Urdu work:

ضرورۃ الامام

“Zarooratul Imam”

Translated by : M.P. Ibrahim, Manjeshwar

Reviewed by : Muhammad Yusuf, Mangalore

Assisted by : Moulavi Inamullah

Type Setting : U. Basheer Ahmad, Manjeshwar

Published by : Nazarat Nashro - Isha'at, Qadian,

Distt. Gurdaspur, Punjab -143516

First Edition : 2019

Copies : 1000

Printed at : Fazl-e-Umar Printing Press, Qadian

ಮುನ್ನಡಿ

ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲ ತರದ ಲೋಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳು ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಇಮಾಮನೇಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ದೈವಿಕ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಮತ್ತು ಹರ್ಷಾರತ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಪ್ರೇರಣಬರರ^(೪) ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹರ್ಷಾರತ್ ಮಿರ್ಖಾರ್ ಗುಲಾಂ ಅಹ್ಮದ್‌ರನ್ನು^(೫) ವಾಗ್ದಾತ್ ಮಸೀಹ್ ಮತ್ತು ಇಮಾಮ್ ಮಹೀದೀ ಆಗಿ ನಿಯೋಜಿಸಿದನು. ಶ್ರೀಶ. 1891ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಫೋರ್ಮಿಸಿದರು.

ಹಿಜರೀ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸ್ಥಿತಿ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನಾಮಮಾತ್ರದ ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸಪರವಾದ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಪರವಾದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಕೈಸ್ತರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಧರ್ಮೀಯರು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಹಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಮಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದರ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದೀ ಸಮುದಾಯದ ವಿವಿಧ ಪಂಗಡಗಳ ನ್ಯಾನತೆಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೇರವಾದ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಹಾಗೂ ಬಹುದೂರ ಹೋಗಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮರಳಿ ತರಲು ಯಾರಾದರೂ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟವು ಅವಶ್ಯಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಲೋಕವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್, ಹರ್ಷಾರತ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಪ್ರೇರಣಬರ^(೪) ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಝಾಜನಿನ ಪತಾಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟನೇರಿಸುವುದು ತನ್ನ ಆಗಮನದ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ಹರ್ಷಾರತ್ ಮಿರ್ಖಾರ್ ಗುಲಾಮ್ ಅಹ್ಮದ್ ಅಲ್ಲೇಂಪ್ರಸಾಲಾಮರು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಾಹನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ನೇರವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಿ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಈ ಇಮಾಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಷೇಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೌಭಾಗ್ಯ ನೀಡಲಿ. ಆಮೀನ್.

"ರಘುರಾರಶುಲ್ ಇಮಾಮ್" ಎಂಬ ಈ ಕಿರುಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹರ್ಷಾರತ್ ಮಿರ್ಖಾರ್ ಗುಲಾಂ ಅಹ್ಮದ್^(೧) ಕ್ರಿ.ಶ. 1897ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರು. ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಇಮಾಮ್ ಯಾರು? ಅವರ ಲಕ್ಷಣಗಳೇನು? ಅವರಿಗೆ ಇತರ ಸ್ವಷ್ಟದರ್ಶಿಗಳು ಮತ್ತು ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಲಭಿಸುವ ಜನರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಆಧ್ಯತ್ಯಿದೆ? ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಇಮಾಮನ್ನು ನಂಬಿವುದು ಏಕೆ ಕಡ್ಡಾಯ? ಎಂಬೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಈ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಹರ್ಷಾರತ್ ಖಿಲೇಷತುಲ್ ಮಸೀಹ್ ಖಿಖಾಮಿಸರ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ನರ್ಹಾರತ್ ನಶೋರೋ ಇಶಾಅತ್ ಖಾದಿಯಾನ್ ಈ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುಗರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲು ಸೌಭಾಗ್ಯ ನೀಡಲಿ. ಆಮೀನ್

ಎನ್ನೀತೆ

ಹಾಫಿರ್ಹ್ ಮಖ್ದಾಮ್ ಶರೀಫ್
ನಾರಿನ್ಹ್ ನಶೋರೋ ಇಶಾಅತ್, ಖಾದಿಯಾನ್.

ضَرُورَةُ الْإِمَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَكْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَيْ

ಇಮಾಮಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆ

ತನ್ನ ಕಾಲದ ‘ಇಮಾಂ’ರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದವನ ಮರಣವು ಜಾಹಿಲಿಯ್ತೋನ (ಅಜ್ಞಾನದ) ಮರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಂಗೀಕೃತ ನಬಿವಚನ (ಸಹೀಹ್ ಹದೀಸ್)ಗಳಿಂದ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ.* ಈ ಹದೀಸ್ ವಚನವು ದೇವಭಯವಿರುವ ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಹೃದಯವನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಇಮಾಮರ ಅನ್ನೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಕು. ಯಾವುದೇ ಕೆಡುಕು ಮತ್ತು ದೋಭಾಗಗ್ರಾವು ಹೊರತಾಗಿರದಪ್ಪು ನಿಕ್ಷೇಪವಾದುದಾಗಿದೆ ಜಾಹಿಲಿಯ್ಯತೆನ ಮರಣ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೆಯ ಪ್ರತಿಯೋವ್ರ ಸತ್ಯಾನ್ವಯಿತೂ ತನ್ನ ಕಾಲದ ಸತ್ಯವಂತನಾದ ಇಮಾಮರ ಶೋಧನೆಗೆ ಮುಂದಾಗಲು ನಿಬಂಧಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸತ್ಯವಾದ ಸ್ವಫ್ಱಗಳು ಉಂಟಾದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ‘ಇಲ್ಹಾಂ’ನ (ದೇವವಾಣಿಯ) ಬಾಗಿಲು ಆತನಿಗೆ ತೆರೆದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ‘ಇಮಾಂ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುವನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಇಮಾಂ ಎಂಬುದರ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯು ಇತರ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಮೂಳೆತವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರತೆಯ ಒಗ್ಗೂಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅವರ

* حدثنا عبد الله حديث أبي حدثنا أسود بن عامر أنا أبو بكر عن عاصم عن أبي صالح عن معاوية قال
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من مات بغير إمام مات ميتة جاهلية صفة نمير، جلد نمير
مسند أحاديث الترمذى وأبن خزيمة وأبن حبان وصححه من حديث الحارث الشعري
بلغظ من مات وليس عليه إمام جماعة فان موتته جاهلية. رواه الحاكم من حديث بن عمرو ومن
حديث معاوية رواه البرزار من حديث ابن عباس.

ಹೆಸರು ಇಮಾಂ ಎಂದು ಇಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಭಯಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಇಮಾಂ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಲಾರರು ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟ.

وَجَعْلُنَا لِلنِّقِيْنِ إِمَامًا

ಪಜ್ಞಾಅಲ್ಲಾನಾ ಲೀಲ್ ಮುತ್ತಖೀನ ಇಮಾಮ (25: 75)

“ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಳ್ಳವರಿಗೆ ಇಮಾಂ ಆಗಿ ಮಾಡು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಭಯಭಕ್ತಿಯಿರುವ ಪ್ರತಿಯೋವನೂ ಇಮಾಂ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವನಾದರೆ, ದೇವಭಯವುಳ್ಳ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ಇಮಾಂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನದ ತಾತ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ, ಪವಿತ್ರ ಶುರೂಾನ್ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೋವನ ಮುಲ್ಲಾಹಂ (ಇಲ್ಹಾಮಂ ಲಭಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ) ಹಾಗೂ ಸತ್ಯವಾದ ಸ್ವಷ್ಟ ಕಾಣುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇಮಾಂ ಆಗಲಾರನು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪವಿತ್ರ ಶುರೂಾನಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುವಾರ್ತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

ಲಹುಮುಲ್ ಬುಶ್ರಾ ಫಿಲ್ ಹಯಾತಿದ್ದನ್ಯಾಯಾ (10: 65)

ಅಂದರೆ, ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ಲಭಿಸುವುವು. ಬಹಳಷ್ಟು ಸತ್ಯವಾದ ಸ್ವಷ್ಟಗಳು ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವುವು ಅಥವಾ ಸತ್ಯವಾದ ದಿವ್ಯವಾಸಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತಿರುವುವು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಪವಿತ್ರ ಶುರೂಾನಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

إِنَّ الْذِينَ قَاتُلُوا رَبِّبِ الْأَرْضَ مُؤْمِنُونَ كُفَّارٌ أَلَا لَعْنَاهُمُ الْمُلِكُّ لَعْنَاهُمُ الْكُفَّارُ وَلَا يَحْزُنُوا

ಇನ್ನುಲ್ಲಿಧೀನ ಶಾಲೂ ರಬ್ಬನಲ್ಲಾಹು ಸುಮೃದ್ಧಿಶಾಮೂ ತತನರ್ಮ್ಯಾಲು ಅಲ್ಪೀಹಿಮುಲ್
ಮಲಾಜಕತು ಅಲ್ಲಾ ತಖಾಫ್‌ಒ ವಲಾ ತರ್ವಾರ್ಮನ್ (41: 31)

ಅಂದರೆ, ಯಾರು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಧೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವದೂತರು ಶುಭವಾರ್ತೆಯ ವಾಸಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವರು. ಹರ್ಯಾರತ ಮೂಸಾ ಅಲ್ಪೀಹಿಸ್ಲಾಮುರ ತಾಯಿಗೆ ದೇವವಾಸಿಯ ಮೂಲಕ

ಸಾಂತ್ವನೆ ದೊರಕಿದಂತೆ. ಪವಿತ್ರ ಶುರ್ಬಾನ್ ಈ ರೀತಿಯ ಇಲ್ಹಾಮ್‌ಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ - ಅವರು ಪುರುಷರಾಗಲಿ, ಶ್ರೀಯರಾಗಲಿ - ಒಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ಲಭಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಇಮಾಮರಿಂದ (ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನೋರಿಂದ) ಬೇರೆಟ್ರಾವರ್ಮೋ ಸ್ವತಂತ್ರರೋ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾಂಶವೂ ಇಂತಹ ದಿವ್ಯವಾಣಿಗಳು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕುರಿತೇ ಇರುವುದಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ವರ್ಧನೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಇರಲಾರವು ಹಾಗೂ ಅವು (ಆ ಇಲ್ಹಾಮ್‌ಗಳು) ಅತಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನೇನೂ ಉಂಟುಮಾಡಲಾರವು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯನ್ನಿಡಬಹುದಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೋಮೈ ಅವುಗಳು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವವುಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದೂ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾಲದ ಇಮಾಮರ (ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನರ) ಸಹಾಯದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ವರ್ಧನೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹರಿಫ್‌ರತ್ ಪೈಗಂಬರ್ ಸಲ್ಲಿಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಯೇಹಿವಸಲ್ಲಿಮರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಶುರ್ಬಾನ್ ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಮೂಲಕ ಅವಶರಣಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದನ್ನು ಬರೆಯಲು ನಿಯುತ್ತಾದವರ ಪೈಕಿ ಓರ್ವ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ - ಹರಿಫ್‌ರತ್ ಪೈಗಂಬರ್^(೪) ತನಗೆ ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಮೂಲಕ ಲಭಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಶುರ್ಬಾನ್ ವಚನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡಲು ಆತನೊಡನೆ ಹೇಳುವಾಗ ಕೆಲವೋಮೈ ಅದೇ ವಚನಗಳು ಆತನಿಗೂ ಇಲ್ಹಾಮಂ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದು ಪ್ರಾದಿವರ್ಯರ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಿತ ಸಾಮೀಪ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿತ್ತು. ಒಮೈ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ನನಗೂ ಹರಿಫ್‌ರತ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರಿಗೂ^(೫) ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ವೃತ್ತಾಸ್ವವೇನು? ನನಗೂ ಇಲ್ಹಾಮಂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಈ ಯೋಚನೆಯು ಆತನನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತ್ತು. ಆತ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಾಗ ಸಮಾಧಿಯೂ (ಗೋರಿ) ಸಹ ಆತನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಹೊರಕ್ಕೆಸೆರುದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ‘ಬಿಲ್ಲಾಲಂ’ನಿಗೆ ಬಂದ ದುರ್ಗತಿ ಈತನಿಗೂ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಹರಿಫ್‌ರತ್ ಉಮರ್‌ರವರಿಗೂ^(೬) ಇಲ್ಹಾಮಂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಏನೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ತೀಮಾನದ ಮೇರೆಗೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಅವಶೀಳಣಗೊಳ್ಳುವ ಇಮಾಮತಿನಲ್ಲಿ ತನಗೂ ಪಾಲುಂಟೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಇಮಾಮರ ಓವರ್ ವಿನೀತ ದಾಸನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಯಂ ಅರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾರುಣ್ಯವು ಅವರನ್ನು ಯಥಾರ್ಥ ಇಮಾಮರ ಪ್ರತಿಪಾದನನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ‘ಉಪ್ಪೇಸ್ ಖ್ರಿಸ್ತಿನೀ’ಗೂ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋಂದು ವಿನಮ್ರತೆಯಿತ್ತೆಂದರೆ, ಪ್ರವಾದಿತ್ವವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನ ಹಾಗೂ ಯಥಾರ್ಥ ಇಮಾಮತಿನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗುವುದು ಕೂಡ ಸಭ್ಯರೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಬಹುದೇ ಎಂದು ಅವರು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಯ್ಯದುನಾ ಹರಫ್ರಿರತ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಮುಸ್ತಫಾ^(ಸ) ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಯಮನ್ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಿ ತಿರುಗಿಸಿ ‘ಯಮನ್ನಿಂದ ಪರಮ ದಯಾಮಯನ ಸುಗಂಧ ಬೀರುತ್ತಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಉಪ್ಪೇಸ್ ರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕಾಶ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಸೂಚನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟಿವಶಾತ್ ಈ ಕಾಲದ ಬಹುತೇಕ ಜನರು ಇಮಾಮತಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡವರಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನವು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಚನಗಳು ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಕಾಲದ ಇಮಾಮರ (ಇಮಾಮುರ್ಯುಮಾನೋರ) ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ! ನಾವೇನು ಕಡಿಮೆಯೇ ಎಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಗಳು ತೀರಾ ಅಸಂಬಧವೂ ಪಾಪಕರವೂ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಬಿವರ್ಯರು^(ಸ) ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಮಾಮುರ್ಯುಮಾನರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ಕಾಲದ ಇಮಾಮರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದರೆ ಅಂಥವರು ಅಂಥರಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗುವರೆಂದೂ ಅವರ ಮರಣವು ಜಹಾಲತಿನ ಮರಣವಾಗಿರುವುದು ಎಂದೂ ಹರಫ್ರಿರತ್ ಪೃಗಂಬರ್ ಸಲ್ಲಿಲಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಲಿಪಿವಸಲ್ಲಿಮ್ ಬಹಳ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹದೀಸ್ ವಚನದಲ್ಲಿ ನಬಿವರ್ಯರು^(ಸ) ಯಾವ ಮುಲ್ಲಾಹಂ (ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಲಭಿಸುವ) ರನ್ನಾಗಲೀ ಯಾವ ಸ್ವಪ್ನದಶೀಯನ್ನಾಗಲೀ ಹೊರತುಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ

ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮುಲೊಹಂ ಅಥವಾ ಸ್ವಪ್ನದಶೀರ್, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ತನ್ನ ಕಾಲದ ಇಮಾಮರ ಸತ್ಯ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರ ಪರ್ಯಾವರಣ ಆಪತ್ತರವಾದುದು ಎಂದಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ಹದೀಸ್ ವಚನದ ಸಂಭೋಧಿತರು ಸಮಸ್ತ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯಮಾನ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ - ಅವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ಸಾವಿರಾರು ಸ್ವಪ್ನದಶೀರ್ಗಳೂ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಲಭಿಸುವವರೂ ಒಳಪಡುತ್ತಾರೆ - ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಹದೀಸ್ ವಚನದ ಸಂಭೋಧಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಲಭಿಸುವ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರು ಉಮ್ಮೆತೆ ಮುಹಮ್ಮದಿಯ್ (ಮುಹಮ್ಮದ್ ಪ್ರೇಗಂಬರರ ಸಮುದಾಯ)ದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಮಾಮುಮ್ಮೊಮಾನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸತ್ಯವಾದ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಚನವಾಗಲೀ ಲಭಿಸುವುದಿದ್ದರೆ, ಯಥಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ಆ ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಇಮಾಮರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಭಾವದ ಫಲವಾಗಿದೆ. ಯೋಗ್ಯ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಳ್ಳುವುವು. ಇದು ನಬಿವಚನಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಔಂದಿನ ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಇಮಾಮರ ಆಗಮನವಾಗುವಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣಗಳು ಸಹ ಇಳಿಯುತ್ತವೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯೂ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಪ್ರಸರಣಗೊಂಡು ಅವು ಸತ್ಯದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ದೇವವಾಗಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಉಂಟಾಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದಲೂ ಜಿಂತನೆ ಯಿಂದಲೂ ಧರ್ಮದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಜಿಂತನಾ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಧನೆಯಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವವರಿಗೆ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯರೊಜನೆ ಸಂವಾದ - ವಿವಾದಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕನುಗೊಳಿಸಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ಧಾರ ಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುವುವು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಮಾಮುಮ್ಮೊಮಾನರ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿಯುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವುವು. ಅದು ಅನುಯೋಜ್ಯವಾದ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವುದು. ಇದು ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಔಂದಿನದಲೂ ಸಹಿತಾದ ಹದೀಸ್‌ಗಳಿಂದಲೂ ನಮಗೆ

ತಿಳಿದುಬರುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಡವಳಿಕೆಯ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸತ್ಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಗ್ದಿತ್ಯ ಮಸೀಹರ ಕಾಲಫಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಈ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಪೂರ್ವ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನಬಿವರ್ಯರ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿವಿರುವಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಸೀಹ್ ಆಗತರಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತೇಜಸ್ಸು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಸರಣಗೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಹ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲಪಿರದ ಬಾಲಕರು ಸಹ ಪ್ರವಾದನಗ್ರೇಯುವರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಕೂಡ ರೂಹುಲ್ಲ ಖಿದ್ದಾಸಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸುವರು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಗಳಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ‘ಮಸೀಹ್ ಮೋಹಾದ್’ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೈತನ್ಯದಿಂದುಂಟಾಗುವುದು. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಬೀಳುವಾಗ ಆ ಗೋಡೆಯು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುವುದೋ ಅದೇ ರೀತಿ. ಸುಣ್ಣ-ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜಿದ ಗೋಡೆಯಾದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶುಭವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿಯೂ ಕಾಣಲುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಗಾಜಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಪ್ರಭೇಯಿಂದ ಕಣ್ಣ ಕೋರ್ಕೆಸಿ ಹೋಗುವುದು. ಆದರೆ, ಆ ಗೋಡೆಯು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಿಕೆಯಿಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸೂರ್ಯನ ಅಸ್ತಮಯದ ನಂತರ ಆ ಗೋಡೆಯ ಪ್ರಭೇಯೂ ಇಳಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿನ ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ಞಲನವೂ ಆ ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಇಮಾಮರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕಾಶದ ಪ್ರತಿಚ್ಯಾಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದ್ಯಷ್ಟೇನನಾದ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ದುರ್ದ್ವವಿಯ ಹೊರತು, ಸಾಕ್ಷಿಕನಾದ ಓವ್ರ ವ್ಯಾಕ್ತಿಗೆ ಈ ಸೂಕ್ತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ, ದುರದೃಷ್ಟವಾತ್ ಈ ದೃವಿಕ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಗ್ರಹಿಸದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನರ ಅವಿಭಾವದ ಕುರಿತು ತಿಳಿದ ನಂತರವೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಹೊಂದಲು ಯಾರಾದರೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೊದಲು ಇಮಾಮರ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ಸಾರ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಆ ತಾತ್ಸಾರದಿಂದ ಅನ್ಯತೆಯೂ ಅನ್ಯತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ದುಭಾವನೆಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದುಭಾವನೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ವಿದ್ವೇಷವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಈಮಾನ್ ರಾಹಿತ್ಯದ ಅವಸ್ಥೆಗೂ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ನಣಾಧುಬಿಲ್ಲಾಹ್)

ಹರ್ಷಾರ್ಥ ಮುಹಮ್ದರ್ ಪೈಗಂಬರ್ ಸಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಪೀಹಿವಸಲ್ಲಮರ ಆವಿಭಾವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವವಾಣಿ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಸಿದ್ಧಿ ಲಭಿಸಿದ ಸಾಮಿರಾರು ರಾಹಿಬೋಗಳು (ಯಹೂದ್ ಪುರೋಹಿತರು) ಇದ್ದರು. ಅಂತ್ಯಕಾಲದ ಮಹಾನ್ ಪ್ರವಾದಿಯ ಆಗಮನ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಅವರು ಜನರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ, ಇಮಾಮುರ್ಸ್ವಮಾನ್ ಹರ್ಷಾರ್ಥ ಖಾತಮುಲ್ ಅಂಬಿಯಾ ಸಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಪೀಹಿವಸಲ್ಲಮರನ್ನು ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯು ಅವರನ್ನು ದ್ವಂಡಗೊಳಿಸಿಟ್ಟಿತು. ಅವರಿಗೆ ದೇವರೊಡನೆದ್ದ ಬಾಂಧವ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿಗೊಂಡಿತು. ಆ ಕುರಿತು ಪವಿತ್ರ ಖೂಬ್ ಆನಿನಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ವಿವರಣೆಗಳಿವೆಯೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ.

وَكَانُوا مِنْ قَبْلِ يَسْتَفْتِحُونَ

ವ ಕಾನೂ ಮಿನ್ ಖಿಬ್ ಲು ಯಸ್ತಾತ್‌ತಿಹೂನ್ (2:90) ಎಂದು ಪವಿತ್ರ ಖೂಬ್ ಆನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಇವರ ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇವರು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೊದಲು ದೇವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಯಾಜಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದಾಗಿದೆ ಈ ವಚನದ ಅಧ್ಯ. ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ (ದಿವ್ಯವಾಣಿ) ಮತ್ತು ಕಶ್ಾಫ್ (ದಿವ್ಯದರ್ಶನ) ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹರ್ಷಾರ್ಥ ಈಸಾ ಅಲ್ಪೀಹಿಸ್ವಲಾಮರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಹೂದ್ಯರು ದೇವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಹರ್ಷಾರ್ಥ ಪೈಗಂಬರರ್^(*) ಕಾಲದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮವು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ನಿಜೀವವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶ (ಹಖೀಖಿತ್) ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕಾಶ (ನೂರಾನಿಯತ್) ನಾಸ್ತಿಯಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಕಾಲದ ಯಹೂದ್ಯರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಪಾಪದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನಃ ದೃವಿಕ ಪ್ರಕಾಶ ಉದ್ಘವಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಲಭಿಸುವವರು ಮತ್ತು ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದವರು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಉಂಟಾಗತೊಡಗಿದ್ದರು. ಯಹೂದ್ಯರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯ ರಾಹಿಬೋಗಳೂ ಬಹಳಷಿದ್ದರು. ಕಾಲದ ಇಮಾಂ ಆಗಿ ಆಖಿರುರ್ಸ್ವಮಾನದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರವಾದಿ ಅತಿ ಶೀಷ್ಯದಲ್ಲೇ ಅವಶರಿಸುವರು ಎಂಬ ಕುರಿತು ಅವರಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಶುಭನಿಗಳಾದ ಕೆಲವು ಯಹೂದ್ಯ ಪುರೋಹಿತರು ದೇವ ಸಂದೇಶ ಲಭಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅರಬ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಲಸೆ

ಬಂದಿದ್ದರು. ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಧರ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಯಾಗುವ ಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಅರಿತಿದ್ದರು.

يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَنْهُمْ

ಯಶ್ವರಿಷ್ಠಾನಹು ಕರ್ಮಾ ಯಶ್ವರಿಷ್ಠಾನ ಅಭಾನಾಂಹಂ (2:147)

“ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಖುರ್ಬಾನ್ ಹೇಳಿರುವುದು ಇದರ ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಆ ವಾಗ್ದಾತ್ತ ಪ್ರವಾದಿಯ^(೪) ಆಗಮನವಾದಾಗ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೇಷವು ಅನೇಕ ರಾಹಿಬ್ಬಗಳನ್ನು ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿತು. ಅವರ ಹೃದಯಗಳು ಕರಟಿಹೋದವು. ಆದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾಕ್ಷಿಕರು ಮುಸ್ಲಿಮು ರಾದರು. ಅವರದು ಕಳಂಕರಹಿತವಾದ ಸುದೃಢ ಇಸ್ಲಾಂ ಆಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಇದು ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಬಹಳವು ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾವ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯನ್ನಾದರೂ ಬಲ್ಲಾಲಮಾನಂತೆ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸದಿರಲಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ, ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ನೀನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸು. ಯಹಾದ್ದರ ಉದಾಹರಣೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳಿದಂತೆ ಈ ಉಮ್ಮತನ್ನು ನೀನು ಕಾಪಾಡು - ಆಮೀನ್. ಸುಮ್ಮ ಆಮೀನ್.

ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಜನರನ್ನು ವಿವಿಧ ಸೋತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಅವರೊಳಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅನ್ಮೋನ್ಯ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಗಳು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಈ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದನೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಹಮ್ಮದೀ ಉಮ್ಮತಿನಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಉಂಟಾಗಲು ಹಾಗೂ ಕೆಲವರು ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸುದಾರರಾಗಲು ಅವನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ನುಬುವ್ವತ್ತೊ ಮತ್ತು ಇಮಾಮತಿನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಿರುವನು.

ಇಮಾಮುರ್ಯುಮಾನ್ ಯಾರು?

ಇಮಾಮುರ್ಯುಮಾನ್ ಅಥವಾ ಕಾಲಫ್ರಾಂ ಇಮಾಂ ಎಂದು ಯಾರ ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಗುವುದು? ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದ್ವಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ಇಮಾಮರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಕುರುಹುಗಳೂ

ಯಾವುವು? ಇತರ ಮೂಲಾಹಂ (ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವವರು), ಸ್ವಪ್ನದಶೀಗಳು ಮತ್ತು ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಲಭಿಸುವ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಂತಲೂ ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಈ ಇಮಾಮರಿಗೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಮಹತ್ವವೂ ಏನು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರ ಇದಾಗಿದೆ: ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಸ್ವಯಂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಲೋಕದೆಲ್ಲಿಂದೆ ಇರುವ ಬುದ್ಧಿಶಾಲೀಗಳನ್ನೂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ತರದ ಸಂಖಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಭವಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ ಇಮಾಮತಿನ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಯಾರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಷ್ಕಿಪ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೋ ಅಂಥಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಇಮಾಮುರ್ಮೂಮಾನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಎಲ್ಲ ಆರೋಪಗಳಿಗೂ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಸರ್ವ ಸಜ್ಜೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಗಮನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವನೇ ಎದುರಾಳಿಯ ಮುಂದೆ ಅಪಮಾನಿತವಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಹಮ್ಮದೀ ಸೇನೆಯ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕೈಗಳಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮಿಗೆ ಪುನಃ ವಿಜಯ ಲಭಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪತಾಕೆಯ ಕೆಳಗೆ ಒಟ್ಟುಸೇರುವವರಿಗೂ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಧರ್ಮ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯಾವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಹೊಂದಿರುವರು. ಏವಿಧ ಆರೋಪಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ಹಾಗೂ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಸಾರಪಡಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಸರ್ವವಿಧ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವುದು.

ಅಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಈ ಲೋಕದ ಅಸಭ್ಯರೊಡನೆಯೂ ದುಭಾಷಿಗಳೊಡನೆಯೂ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅತಿ ಉತ್ತಮಪ್ರಾದ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಹ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಕುಲದೊಡನೆ ನಿಜವಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುವುದು. ಉತ್ತಮಪ್ರಾದ ಸ್ವಭಾವಗುಣಗಳು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ, ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಂತರಾಗಿರುವರು ಎಂದಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಹಾಗೆ ಇರುವುದು ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವದ ವೈಚಾರಿಕತೆಗೆ

ಅನುಯೋಜ್ಯವಾದ ಗುಣವಾಗಿರದು. ಬದಲಾಗಿ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ, ಓವರ್ ಸಂಕುಚಿತ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ, ವಿರೋಧಿಗಳ ಮತ್ತು ದುಭಾಷಿಗಳ ಅಸಭ್ಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಕೆರಳಿ ಕೆಂಡವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ರೋಷಾವೇಶ ಭರಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯ ಕುರುಹಗಳನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಆತನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಯೋಜ್ಯವಲ್ಲದ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಬಿಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಸ್ವಭಾವಗುಣ ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕಿ ಎಂಬ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕರಿಣ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಇಂತಹ ಕರಿಣ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ದೇಷಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಆವೇಶಭರಿತವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮುಖ ವಿಲಕ್ಷಣ ರೂಪ ಹೊಂದುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೋಪ ತಾಪಗಳನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ಆ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೃದಯವಂತೂ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು. ಅದು ಶಾಂತವೂ ಸ್ವಚ್ಛವೂ ಆಗಿರುವುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರವಾದಿ ಹರ್ಮೂತ್ ಈಸಾ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಲಾಂ (ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತರು) ತನ್ನ ಎದುರಾಳಿಗಳ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಸಲ ಅಕ್ಯಂತ ಕರೊರ ಪದಗಳಾದ ಹಂದಿಗಳು, ನಾಯಿಗಳು, ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರು, ದುಷ್ಪರು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಓವರ್ ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ನೆಲೂದುಬಿಲ್ಲಾಹ್). ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಸ್ವಯಂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದವರೂ ಸೌಮ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಬೋಧಿಸಿದವರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಹಲವು ಬಾರಿ ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಕರಿಣ ಪದಗಳು ಹೊರಟಿದ್ದರೂ, ಅವು ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಉಧ್ಘಾಟಿಸಿದ ಮತ್ತಿಗೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಹೃದಯವು ಶಾಂತ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದುದು ಇಮಾಮರ ಅನಿವಾಯ ಅರ್ಹತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನಿವಾಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಕರಿಣ ಮಾತುಗಳು, ಅವು

ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಕೊಡಿರದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಉತ್ಸಾಹ ಗುಣ ನಡತೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೈಗಳು ಯಾರನ್ನು ಇಮಾಂ ಆಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೋ ಅಂಥವರ ಸಹಜ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಇಮಾಮತಿನ ಜೈತನ್ಯವು ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮಿಗ್ಲಿಷ್ಟಿಕ್ ಖಲ್‌ಹೆ

ಅಂತಾ ಕುಲ್ಲ ಶೈಂನ್ ಖುಲ್ಲಾಶಿಹು (20: 51)

“ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅದರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ” ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಖುರ್ಬಾನ್ ವಚನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ಅದರದರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ತಿಳಿದಿರುವ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ದೃವಿಕ ನಿಸಗ್ರಹ ನಿಯಮವು ಮೊದಲೇ ಆ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಗೊಳಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾರು ಇಮಾಮತಿನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಮಾಮತಿನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಮಧ್ಯಗಳೂ ಅಡಕಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ಯಾವೇಲ್ಲ ಸಾಮಧ್ಯಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದೋ ಆ ಸಾಮಧ್ಯಗಳ ಬೀಜವನ್ನು ಸಹ ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನವಕುಲದ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮರೋಗಮನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಇಮಾಮರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಾಮಧ್ಯಗಳು ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು: ಸದಾಚಾರದ ಸಾಮಧ್ಯ (ಖುವ್ವತೆ ಅಶ್ವೋಲಾಶ್)

ಇಮಾಮರಿಗೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ದುಷ್ಪ ಸ್ವಭಾವದವರನ್ನೂ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳನ್ನೂ ದುಭಾಷಿಗಳಾದ ಜನರನ್ನೂ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶೈಂಪ್ರಾವಾದ ಸದಾಚಾರ ಗುಣಗಳನ್ನು ತೋರ್ಪಣಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾಯವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾವಾವೇಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಉನ್ನತರಂತಾಗಬಾರದು. ಜನರು ಅವರ ಮೂಲಕ

ಲಭಿಸಬೇಕಾದ ಅನುಗ್ರಹ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಂದ ದೂರ ಲಾಳಿಯವಂತಾಗಬಾರದು. ಈವರ್ಚ
ವ್ಯಕ್ತಿ ದೇವನ ಸ್ವೇಷಿತನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾ, ನೀಚ ಸ್ವಭಾವದ ಮುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ಬಂಧಿತನಾಗಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಅನಿಷ್ಟ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ
ತಾಳ್ಳಿಪಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಲಜ್ಜಾಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.
‘ಇಮಾಮುರ್ಯ್ಯಾಮಾನ್’ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಸಣ್ಣ ಮಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಿಗೇ
ಸಿಟ್ಟಾಗುವುದು, ಮುಖ ವಿಕಾರಮಯವಾಗುವುದು, ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪೇರುವುದು
ಇತ್ತಾದಿ ಅಪಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ
‘ಇಮಾಮುರ್ಯ್ಯಾಮಾನ್’ ಆಗಲಾರ. ಇಮಾಂ ಆಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ

إِنَّكَ لَعَلِيٌّ خُلُقٌ عَظِيمٌ

ಇನ್ನು ಕಂತಲಾ ಶಿಲುಖಿನ್ ಅರಿಖೀಂ (68: 5)

“ಎಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಮಹೋನ್ನತವಾದ ನೈತಿಕಗುಣಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವೆ” ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಜಾನಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಂಡಿರಬೇಕಾದುದು ಅತಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಎರಡು: ನೇತೃತ್ವದ ಸಾಮಧ್ಯ (ಶಿಫ್ತಾತ್ ಇಮಾಮತ್)

ಅವರಲ್ಲಿ ಇಮಾಮತಿನ (ಮುಂದಾಳುತ್ತದೆ) ಸಾಮಧ್ಯ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ
ಅವರನ್ನು ಇಮಾಂ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಒಳ್ಳಿಯ ಮಾತುಗಳು,
ಒಳ್ಳಿಯ ಸ್ವಭಾವ, ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವಸ್ಯೇಹ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ
ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಇರುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ
ನಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡ ಅವರ ಆತ್ಮಪು ಇಷ್ಟಪಡಲಾರದು ಅಥವಾ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
ಕೊರತೆಯಂಟಾಗುವ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಲಾರು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ
ಪಥದಲ್ಲಿ ತೊಡಕುಗಳು ಉಂಟಾಗುವಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನೋವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಇಮಾಮರಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಅಡಕಗೊಂಡಿರುವ
ಒಂದು ಚೇತನವಾಗಿದೆ. ಜನರು ಅವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ದೇವಜ್ಞಾನವನ್ನೂ
ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ
ನಡೆಯಲು ತಯಾರಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದರೂ ಕೊಡ ತನ್ನ
ಈ ಸಹಜವಾದ ದಿವ್ಯ ಚೇತನಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಇಮಾಂ ಎಂದೇ

ಗಣಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಇಮಾಮತ್ ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ತಾನು ಆರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಿಪ್ತಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಜೀತನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನೆನಪಿಟ್ಟಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಮಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ‘ಇಮಾಮತ್’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದಿದ್ದರೆ, ಮುಂದಾಳುತ್ತದೆ ಜೀತನ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ನೀಡಬಹುದು, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಇದು ನಂತರ ಒಂದು ಸೇರುವಂತಹ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದೊಂದು ಪದವಿಯಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಯಾವ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದು ಸಹ ದೃವಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಮಾಮತ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಈ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂರು: ಅಪರಿಮಿತ ಮತ್ತು ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನ (ಬಸ್ತತ್ ಫಿಲ್ ಇಲ್ಲ್)

ಮೂರನೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯ ಘಟಕವು ಜ್ಞಾನದ ವೃತ್ತಿಷ್ಟುತೆಯಾಗಿದೆ. ಇಮಾಮತಿನ ಉದ್ದೇಶವು ಸರ್ವ ವಿಧ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸ್ವೇಹದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸಂಧತೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಆಗಿರಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ತನ್ನ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಧ್ಯಗಳನ್ನೂ ಇದರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ರಭ್ರಿ ರಿಖ್ದಾನೀ ಇಲ್ಲಾಮಾ (20:115) “ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ, ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಜ್ಜಿಸು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಅವರ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಯೂ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ, ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಶುರೂಾನಿನ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಪಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಾರು. ಅವರ ನಿರೂಪಣೆಯು ಇತರರ ಶಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ತತ್ತ್ವಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಇತರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ದಿವ್ಯ

ಪ್ರಕಾಶದ ಸಹಾಯ ದೋರಕುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಉಜ್ಜಲ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದೊಡಗುಡಿದ ಆ ಪ್ರಕಾಶದ ಸಹಾಯವು ಇತರರಿಗೆ ಲಭಿಸಲಾರದು. ﴿لَكَ فَضْلٌ اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾
ಧಾರೀಕ ಘರ್ಬಾಲುಲ್ಲಾಹಿ ಯುತ್ತಾ ತೀರಿ ಮನ್ಯಾಯಶಾಲು (62: 5) “ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಯಾವ ರೀತಿ ಕೋಣಿಯು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳೊಳಗೆ ಇರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಮರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ನಂತರ ಆ ಮರಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳೊಳಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಶರೀರದ ಕಾವಿನಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಕಾಲದ ಇಮಾಂ ಆದವರು ಅವರ ಸಮೀಪವರ್ತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮೂಲಕ ವರ್ಣರಂಜಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಸುದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ದೇವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಿರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಇತರ ಮುಲೋಹಂ ಮತ್ತು ರುಧಾಹಿದಾಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜ್ಞಾನದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸಮಸ್ತ ಜನರ ಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ರುಧಾಹಿದಾ ಮತ್ತು ಸ್ವಪ್ಷುದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊರತೆಯಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಅಜ್ಞತೆಯೇ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟರೂ ಅದು ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ವತವಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ದೋಷಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ನಿಜವಾದ ಅಂಬಿಗನ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಯಂ ಏನೇನೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಂಬಿಗನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲಿವೆಂಬ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬಾರದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಅಂತಹ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೇತಾರನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಂಡಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವನು. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಇಮಾಮತಿಗಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಡದ ಓವರ್ ವೈಕೆ ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಅಂತಹ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರೆ, ಆತನು ಜನರ ಮಧ್ಯ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆಡಾದಂತೆ. ಆ ಕಥೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ: ಒಂದು ಉರಿನಲ್ಲಿ ಓವರ್ ರುಧಾಹಿದಾ (ಯೋಗಿ) ಇದ್ದರು. ಅವರು ಗುಣವಂತರೂ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಳ್ಳವರೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ಮಾರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಉರಿನ ಅರಸನಿಗಾದರೇ ಆವರ

ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಗೌರವ. ಆದರೆ, ಅವರು ಜ್ಞಾನವಂತರಲ್ಲಿದ ಕಾರಣ ಆಸ್ಥಾನದ ಮಂತ್ರಿ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಲ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ರಾಜ ಆ ಸಂತನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೋದರು. ಮಾತಿನ ಮಧ್ಯ ಅವರು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಹೋಗಿ ರಾಜನೊಡನೆ: ‘ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಸಹ ಈ ಉಮ್ಮತಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿಹೋದ ಓರ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೆಳಕಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಲಭಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು: “ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜರೇ, ಈ ಸಂತರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಣಿತೊಂದಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಕುರಿತು ಸಹ ವಿಶೇಷವಾದ ಜ್ಞಾನವಿದೆ!”

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಕಾಲದ ಇಮಾಮರಿಗೆ ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತಲೂ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ಮೂಲೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಶರೀರಾತಿನ ಕುರಿತು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪ ಎತ್ತುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯೇದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ಖಿಗೋಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ, ಭೂಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತು, ಇಸ್ಲಾಮೀ ಗ್ರಂಥಗಳ ಇತಿಹಾಸದ ಕುರಿತು, ಅಂತೆಯೇ ವಿಚಾರವಾದದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮರಾಠೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹಿಂಗೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ವಿಮರ್ಶೆಗಳೂ ಉಧ್ಭವಿಸಬಹುದು. ಕಾಲದ ಇಮಾಮರು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಅಜೇಯ ಸೇನಾನಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮಪೆಂಬ ತೋಟಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ನಿಯುತ್ತಿರುವುಂಟ ತೋಟಗಾರ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆರೋಪಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕಾದುದು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವಿಮರ್ಶಕರನ್ನೂ ಆಕ್ಷೇಪಕರನ್ನೂ ನಿರುತ್ತರಗೊಳಿಸಬೇಕಾದುದು ಇಮಾಮರುಷ್ಯಮಾನರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರು ಕೇವಲ ಆರೋಪಗಳನ್ನೂ ಸಂಶಯಗಳನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ವಿವರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಸಹ ಅವರ ಹೊಳೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅತ್ಯಂತ ಆದರಣೀಯನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಟ್ಟಿದ್ದನ್ನಲ್ಲ ಬಂಗಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲಕ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಜೀವ ಚೈತನ್ಯವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುವುದು. ಅವರು

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅಭಿಮಾನದ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿರುವರು. ಸಮಸ್ತ ಜನರಿಗೋಷ್ಠೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಬೇರೆರೂ ನಿಲ್ಲುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮತನೀಯವಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅಭಿಮಾನದ ಸಂರಕ್ಷಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಮುಸ್ಲಿಮರೊಡನೆಯೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಮಾರ್ಜನೆಯ ಮಂಡಳವನ್ನು ಮಾರ್ಜನಾಗಿ ಆವರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವವರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಮತ್ತು ಕುಫ್ರೆನ (ಅವಿಶ್ವಾಸದ) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಅವರದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ನಿಶ್ವಾಸ ದಿಂದ ಕುಫ್ರೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅವರು ಕಾಂಡದಂತೆ; ಇತರ ಎಲ್ಲವೂ ಅದರ ಶಾಖೆಯಂತೆ.

او چو کل و تو چو جئی نے گلی
تو ہلاک اسی گرازوے گبلی

"ಅವರು ಪರಿಮಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಮತ್ತು ನೀನು ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಅವರಿಂದ ನೀನು ಬೇರೆರೂ ದೂರವಾದರೆ ನಿನಗೆ ವಿನಾಶ ನಿಶ್ಚಯ."

ನಾಲ್ಕು: ಧೃಥನಿಷ್ಠಾಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಿರಸಂಕಲ್ಪದ ಸಾಮಧ್ಯ (ಖುಷ್ತಿ ಅರಸ್ತಂ)

ಸ್ಥಿರಸಂಕಲ್ಪದ ಸಾಮಧ್ಯ ಇಮಾಮುರ್ಸ್ಲಿಮಾನೋರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಗುಣ. ಸ್ಥಿರಸಂಕಲ್ಪದ ಸಾಮಧ್ಯ ಎಂಬುದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವು, ಯಾವತ್ತೂ ಯಾವ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸಗೋಳ್ಳಿದಿರುವುದು, ತಾಳ್ಳಿಗೆಡದಿರುವುದು, ನಿರಾಶಗೋಳ್ಳಿದಿರುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ನಿರವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ನಿರಾಸಕ್ಕಿ ತೋರಿಸದಿರುವುದು ಆಗಿದೆ. ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಇಮಾಮುರ್ಸ್ಲಿಮಾನರಾದ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೂ ಮುರೋಸ್ಲಾಗಳಿಗೂ ಮುಹದ್ದಸ್‌ಗಳಿಗೂ ಕೆಲವು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುವನೇ, ನಾಶಪಡಿಸಲು ಬಯಸಿರುವನೇ ಎಂದು ತೋರಿಬಿಡುವಂತಹ ಕೆಲವು ವಿಪತ್ತಿಗಳಿಗೂ ಸಂಕಪ್ಪಗಳಿಗೂ ಅವರು ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ವಹ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್‌ಗಳೂ ಸ್ಥಿರಗೋಳ್ಳಿತವೆ. ಅಂದರೆ,

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ವಹ್ಯ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಕೆಲವು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ, ಅದರ ಸತ್ಯಾವಸ್ಥೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಪುಗಳ ಗುರಿಸಾಧನೆಯ ಕಾಲಾವಧಿಯು ತುಂಬಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಡೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರಂತೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಉಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಂತೆಯೂ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತರಂತೆಯೂ ದೂರೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಂತೆಯೂ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಸತ್ಯಮ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ನಿಂದಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವನು ಹಾಗೂ ಸಲಾಂ ಹೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ಕೂಡ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಢನಿಶ್ಚಯದ ಸಾಮಧ್ಯವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವತ್ತೂ ತಾಳ್ಳಿಗೆಮುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಹಾಯದ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುವವರೆಗೂ ಇದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಐದು: ದೇವಾರ್ಥಣೆಯ ಸಾಮಧ್ಯ (ಖುಫ್ತಿ ಇಖ್ರಾಬಾಲ್ ಅಲಲ್ಲಾಹ್)

ಇಮಾಮುರ್ಯುಮಾನ್‌ರಿಗೆ ಆವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಮಧ್ಯವು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇಖ್ರಾಬಾಲ್ ಅಲಲ್ಲಾಹ್ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಸಂಕಷ್ಟದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅದೇ ರೀತಿ ಕಡು ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಜಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟಾಗುವಾಗ ಅಥವಾ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗ ನಿರ್ಮಾಣವಾದಾಗ, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಬಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಸತ್ಯಸಂಧತೆಯಿಂದಲೂ ನಿಷ್ಕಾಂಕತೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪೇಯಿಂದಲೂ ಸುದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಗಗನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ

ವೇದನೆಭರಿತವಾದ ವಿಲಾಪಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅದು “ಮಲಾಜ್ಕೋ”ಗಳಲ್ಲಿ (ದೇವದೂತರು) ಒಂದು ರೀತಿಯ ತಲ್ಲಿಂಬನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಗ, ಯಾವ ರೀತಿ ಅತಿ ಕರಿಣವಾದ ಉಷ್ಣತೆಯ ನಂತರ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವ ಮೋಡಗಳು ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗುವುದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರ ದೇವ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಶಕ್ತಿ, ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿರುವ ಅವರ ಅಶ್ಯಂತವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಅನುರಕ್ತಿಯ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾಪಾಂಟುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ವಿಧಿಗಳು ಬದಲಾವಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳಲು ತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ, ದೇವ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಜ್ಞರದ ಅಣಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಅದರ ಪ್ರತಿರೋಧ ಜೈಷಧಗಳು ಸಹ ಅಲ್ಲಾಹನ ಇಂಗಿತ ಪ್ರಕಾರವೇ ರೋಗಣಿಗಳನ್ನು ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿವುದೋ, ಈ ದಿವ್ಯಪುರುಷನ ದೇವಾಪರ್ಣಣೆಯ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದು.

آں دعائے شیخ نے چوں ہر دعاست

فانی است و دستِ او دستِ خداست

“ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾನೆಯು ಇತರರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾನೆಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಂಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕ್ಯೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ಯೇಯಾಗಿದೆ.”

ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ, ಕಾಲದ ಇಮಾಮರ ದೇವ ಸಮರ್ಪಣೆ ಅಥವಾ ದೇವನ ಮೇಲಿರುವ ಅವರ ಭರವಸೆಯು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಜೀಲಿಯಾಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಶ್ಯಂತ ತೀವ್ರ ತರದ್ದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೂ ಆಗಿರುವುದು. ಹರ್ಯುತ್ ಮೂಸಾ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಲಾಂ ತನ್ನ ಕಾಲದ ಇಮಾಮುರ್ಯಾಮಾನ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಬಲ್ಲಾಂ ಎಂಬವರು ಸಹ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಚೋಧನೆಯ ಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸಿದ್ದ ಒರ್ವ ‘ವಲೀ’ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾನೆಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ಹರ್ಯುತ್ ಮೂಸಾ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಲಾಮರೊಂದಿಗೆ ಬಲ್ಲಾಂ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ, ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದು ಹರಿತವಾದ ಖಿಡ್ಗವು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಶರೀರದಿಂದ ಶಿರವನ್ನು ಬೇರೆಡಿಸುವುದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಆ ಮುಖಾಮುಖಿಯು ಬಲ್ಲಾಲಮ್ರಾನನ್ನು ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿ

ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು! ಯಾರೆಂದಿಗಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಂಭಾಷಿಸಿದರೂ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಶ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ಗೌರವಿಸಿದರೂ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವರೆಂದಿಗೆ ಅವರು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಲ್ಲವಾಗ ಖಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೊದಲಿನವನು ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಭಾಗ್ಯಹೀನನಾದ ಬಲ್ಲಾಲಂ ಮನಗಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಕೂಡ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಸಹ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರದು. ಅಲ್ಲಿ (ಪ್ರಪಾದಿ ಮೂಸಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಇದ್ದುದು ಓವ್‌ ಬಲ್ಲಾಲಂ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ, ಈಸಾನಬಿಯರ ಧರ್ಮಸಾರವು ಅಂತರ್ಧಾನವಾದ ಬಳಿಕ ಯಥ್ವಾದ್ಯ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದ ಸಾವಿರಾರು ಬಲ್ಲಾಲಂಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಹರಖ್‌ರತ್ ಪ್ರೇಗಂಬರ್ ಸಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಯೇಹಿವಸಲ್ಲಮರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶ ಹೊಂದಿದರು.

ಆರು: ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಚೋಧನೆಗಳು

(ಕಶೂಫ್ ವ ಇಲ್ಲಾಹಾಮಾತ್)

ಇಮಾಮರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಧಾನ ಸಾಮಧ್ಯವು ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಮತ್ತು ದೇವವಾಣಿಯ ಶೃಂಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇಮಾಮುರ್ಯಾಮಾನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಿವ್ಯವಾಣಿಗಳ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಧರ್ಮ ತತ್ವಗಳ ಅರಿವು ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಮೂಲಕ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ದಿವ್ಯ ಚೋಧನೆಗಳು ಇತರರ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಎಟಕುವಂಥದ್ದಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಪುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಆಧಿಕ್ಯವು ಎಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದುದನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅವರ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಔಂದಿನ ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳೂ ಒಗೆಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಪಯಾಪ್ತವಾದಂತಹ ಮಹತ್ವಮೂರ್ಖ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ, ಯಾರು ಇಮಾಮುರ್ಯಾಮಾನ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗುಂಟಾಗುವ ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯವಾಣಿಗಳು ಕೇವಲ

ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ, ಅವು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಹಾಯಕಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ದೃಢೀಕರಣಕಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕವೂ ಅನುಗ್ರಹಪೂರ್ವಾ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರೊಡನೆ ಅತಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳ ಒಂದು ಸರಣಿಯೇ ಜಾರಿಗೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಳಿಕ ಉತ್ತರ, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತೆ ಉತ್ತರ, ಮತ್ತೂ ಪ್ರಶ್ನೆ-ಉತ್ತರ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಮಲವೂ ಮನೋಹರವೂ ನಿರಗಳವೂ ಆದ ಇಲ್ಹಾಹಾಮ್ರಾಗಳು ಜಾರಿಗೊಂಡು ಅವು ಆ ದಿವ್ಯಚೋಧನೆಗಳು ಲಭಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡುವ ಶೈಲಿಯು ಓರ್ವನು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಲ್ಲೆಸೆದು ಅನಂತರ ಮಾಯವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲೆಸೆದದ್ದು ಯಾರು, ಆತ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ ಎಂದು ತಿಳಿಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾಪೂರಿತವಾದ ಮುಖದಿಂದ ಪರದೆಯ ಒಂದಂಶವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇತರರಿಗೆ ಅನುಭವ ವೇದ್ಯವಾಗುವಂತಹದಲ್ಲ. ಅಷ್ಟ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ತನೆನ್ನೊಡನೆ ಯಾರೋ ಅಣಕವಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಇತರರ ಅವಸ್ಥೆ. ಆದರೆ ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನರ ದೇವಮೇಲ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಅತಿ ನಿಗೂಢವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವಂಥದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ, ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆಲಿಂದಲೂ ಆವರಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಓರ್ವ ಸಮರ್ಪಕುದುರೆಸವಾರ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಡುವಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ದಿವ್ಯಚೋಧನೆಗಳು ಪೈಶಾಚಿಕವಾದ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಇಲ್ಹಾಹಾಮ್ರಾಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ದಿವ್ಯತ್ವವನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅದು ಇತರರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಂತವಾಗಬಲ್ಲದು.

ಪೈಶಾಚಿಕವಾದ ಇಲ್ಹಾಹಾಮ್ರಾಗಳು ಸಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳೆಯಲಾಗದು. ಅಪ್ರಭುದ್ವರಾದ ಕೆಲವು ಅನ್ನೇಷಕರಿಗೆ ಅವು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಆತ್ಮ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮಾತುಗಳು ಸಹ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರಾಗಳಿಂದ ಅಂತಿಮ ಅಂಶವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಅರ್ಥಗಾಮ ಅಹಾಲಾಂ (ಹುಸಿ ಸ್ಪಷ್ಟಗಳು) ಎನ್ನಿಂದಾಗುತ್ತದೆ (21:6). ಇವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳೆಯುವುದೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರ ಶಿರೋಆನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇಂತಹ ಪೈಶಾಚಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಪವಿತ್ರ ಶಿರೋಆನಿನ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದ ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಕರಣವು ಪರಿಮಾಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಪೈಶಾಚಿಕ ಉದ್ದೇಧನೆಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಪವಿತ್ರ ಶಿರೋಆನಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಾ ಕುಲ್ಲಿ ಅಫ್ಫಾಕ್ಕಿನ್ ಅಸೀಂ “ಮಹಾ ಸುಳ್ಳಾಗಾರ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವು ಇಳಿಯುತ್ತವೆ” (26:223) ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಪರಿಶುದ್ಧಿಗೆ ಪೈಶಾಚಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಗಳ ಕುರಿತು ತಡವಿಲ್ಲದೆ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವುಂಟಾಗುವುದು.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಕೆಲವು ಕ್ರೀಸ್ತ ಧರ್ಮ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಹರ್ಯಾರತ್ ಈಸಾ ಅಲ್ಪೀಹಿಸ್ಲಾಮರನ್ನು ಶೈತಾನನು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಅದೊಂದು ಸೂಕ್ತ ರೂಪದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕಣಾರೆ ಕಂಡ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಘಟನೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಯಹೂದೀರು ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾದರು ಎಂದೂ ಬರೆಯಲು ಧ್ಯೇಯರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹರ್ಯಾತ್ ಮಸೀಹರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಪೈಶಾಚಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯು ಮೂರು ಸಲ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದೂ, ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲವಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಬ್ಯೇಬಿಲಿನ ಸುವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿರುವ ಈ ಘಟನೆಗೆ ಧರ್ಮಪಂಡಿತರು ನೀಡಿರುವ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಶರೀರ ಕಂಪಸುತ್ತದೆ. ಮಸೀಹರ ಮೇಲೆ ಶೈತಾನನ ನಿಯಂತ್ರಣವೇ? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಹರ್ಯಾತ್ ಮಸೀಹ್ ಶೈತಾನನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಈ ಸಂವಾದವನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದೊಂದು ಪೈಶಾಚಿಕ ಪ್ರೇರಣೆ (ಶೈತಾನೀ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ) ಮಾತ್ರವೆಂದು ನಾವು ಪರಿಗಳಿಸದೆ, ಅದೊಂದು ಸ್ತೂಲವಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಭವವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಹಾಗೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೈತಾನನು ಮನುಷ್ಯರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಈಸಾ ಮಸೀಹರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಿದ್ದೆಂದೂ ನಾವು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ, ಆಗ ಕೆಲವು ಸಂಶಯಗಳು ಉಧ್ಬಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದನೆಯದಾಗಿ, ಹಿಂದೆ ಸರ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಶೈತಾನನು ಈಗ ಭೌತಿಕ ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿಯಹೂದ್ದರ ನೂರಾರು ಕುಟುಂಬಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಅವರ ಮೈಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ

ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದನೆಂದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಸಹಸ್ರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹರು ಸಹ ಯಹೂದ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ಶೈತಾನನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆ ಕಾಲದ ಕೆಲವು ಯಹೂದಿ ಪಂಗಡದವರು ಶೈತಾನನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಶೈತಾನನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹರ ಸತ್ಯತೆಗೆ ಬಂದು ಮರಾವೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಜನರು ಆ ಮೂಲಕ ಸನ್ಯಾಗ್ರಹ ಪ್ರಾಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರೋಮ್ ಸಾಮಾಜಿಕ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಹ ಶೈತಾನನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೆದುರಲ್ಲೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅದೋಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂವಾದವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪೈಶಾಚಿಕ ಉದ್ದೇಶನೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ಇದಾಗಿದೆ: ಅದೇನೆಂದರೆ, ಯಹೂದ್ಯರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದುಷ್ಪ ಜನರನ್ನು ಶೈತಾನ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತರು ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಓವರ್ ಮಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಶೈತಾನ್ ಎಂದು ಕರೆದದ್ದ್ವಾ ಉಂಟು. ಜ್ಯೇಷ್ಠಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಫಾಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು ಆ ಶಿಷ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಕೇಲಿಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟವರು ಎಂದು ಪ್ರಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ! ಹಾಗೆ ನೋಡುವಾಗ ಯಾರೋ ಯಹೂದಿ ದುಷ್ಪನು ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹರನ್ನು ನಿಂದಿಸಲು ಹಾಗೂ ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡಲು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದುದಾಗಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ದುಷ್ಪತನ ಯಹೂದ್ಯರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಹಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಯಹೂದ್ಯರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವಭಾವವೂ ಆಗಿದೆ. ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹರು ತನ್ನ ಓವರ್ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಪೇತ್ರನನ್ನು ಶೈತಾನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈತನಿಗೂ ಶೈತಾನ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ನೀಡಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಥನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಳಾಗಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ. ಅದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ತಪ್ಪ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠಲಿನ ಸುವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋದದ್ವಾಗಿರಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ಸುವಾರ್ತೆಗಳು (ಇಂಜೀಲ್) ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹರ ಸುವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲ.

ಅವರಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೂ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅಮೋಸ್ತಲರು (ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತರ ಶಿಷ್ಯರು) ಅಥವಾ ಇತರ ಬರಹಗಾರರು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯೇರುಧ್ಯಗಳು ಕಾಣಲ್ಪಡುವುದು ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೇಖಕರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸುವಾರ್ತೆಯ ಕೆಲವು ಲೇಖಕರು ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹ್ ಅಲ್ಲೇಹಿಸ್ತಲಾಂ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿದರೆಂಬ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿದ್ದರು*. ಇಂತಹ ತಪ್ಪುಗಳು ಅಮೋಸ್ತಲರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲೇ ಇದ್ದವು. ಅವರಿಗೆ ಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಸೂಕ್ತ ಬುದ್ಧಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುವಾರ್ತೆಗಳೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅವರ ಈ ನೂನತೆಯ ಕುರಿತು ಸ್ವತಃ ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹರೇ ಸಾಕ್ಷಾ ನೀಡಿರುವುದು, ಅವರು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶ್ರಯಾಶೀಲತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದಾಗಿದೆ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಪರಿಶುದ್ಧಿತ್ವರ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಪೈಶಾಚಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಆಗಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಜಂಚಲತೆಯ ವಿಚಾರ ಒಂದು ಸಲ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿದರೂ ಅಂತಹ ಪೈಶಾಚಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಲೇ ದೂರೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು ಅಥವಾ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಕಳಂಕ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಸ್ವಷ್ಟವೂ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವೂ ಆದ ವಿಚಾರಗಳಂತೆ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ಖನಿನಲ್ಲಿ ‘ತ್ವಾಯಿಫ್’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅರಬಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತ್ವಾಯಿಫ್, ತೌಫ್, ತ್ವಯಿಫ್, ತ್ವೈಫ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಾಗಿಯೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಭಾವವಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದಾದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ. ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿದಿಂದ ಬೀಳುವ ನೆರಳಿನಂತೆ ಬಹಳ ಅಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಈ ಸಂಶಯಗಳು. ಶರೀಸಲಿಟ್ ಶೈತಾನನು

* ಕ್ರೀಸ್ತರ ಅನೇಕ ಸುವಾರ್ತೆಗಳ (ಇಂಜೀಲ್) ಪೈಕಿ ಅವರ ಬಳಿ ಈಗಲೂ ಇರುವ ಒಂದು ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತರು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಗತಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿವರಣೆ ಸತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ‘ಮೂರ್ಖ ಈಸಾ’ ಎಂಬ ಜಿಷ್ಡ ಇದನ್ನು ಸತ್ಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೂರಾರು ಪ್ರೇರ್ಣವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳೂ ಇವೆ.

ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹ್ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಲಾಮರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ನಾಜೂಕಾದ ಒಂದು ಅನುಮಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಲಾಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಅನುಮಾನವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿರಬಹುದು. ಇದರ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಕೇವಲ ಇಂಜೀಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಹಿಹ್ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ನಾವು ನಿಖಂಧಿತ ರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಹದೀಸ್ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ:

عن محمد بن عمران الصيرفي قال حدثنا الحسن بن علييل العنزي عن العباس بن عبد الواحد عن محمد بن عمرو عن محمد بن مناذر عن سفيان بن عيينة عن عمرو بن دينار عن طاؤس عن أبي هريرة قال جاء الشيطان إلى عيسى قال السُّتْ تزعَمْ إِنك صادقٌ قَالَ نَلِي قَالَ فَاوْفْ عَلَى هَذِهِ الشَّاهِقَةِ فَأَلْقَ نَفْسَكَ مِنْهَا فَقَالَ وَيْلَكَ الْمَدِيقْلَ اللَّهُ يَا ابْنَ آدَمْ لَا تَبْلِنِي بِهَا لَا كُفَّانِي أَفْعُلْ مَا أَشَاءْ.

"ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಇಮಾರಾನುಸ್ಯಂರ್ಥೀ ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ: ಅವರು ಹಸನಿಬ್ಬು ಅಲೀಲುಲ್ ಅನಾರ್ಯಾಯಿಂದಲೂ, ಹಸನ್ ಅಬ್ದೂಸ್‌ರಿಂದಲೂ, ಅಭ್ಯಾಸ್ ಮುಹಮ್ಮದಿಬ್ಬು ಅಮ್ರೋರಿಂದಲೂ, ಮುಹಮ್ಮದಿಬ್ಬು ಅಮ್ರೋ, ಮುಹಮ್ಮದಿಬ್ಬು ಮುನಾಫ್ರೋರಿಂದಲೂ, ಅವರು ಸುಫ್ರೋಯಾನ್ ಬಿನ್ ಅಯಿನರಿಂದಲೂ, ಸುಫ್ರೋಯಾನ್ ಅಮ್ರೋ ಬಿನ್ ದೀನಾರೋರಿಂದಲೂ, ಅಮ್ರೋ ಬಿನ್ ದೀನಾರ್ ತಾಪೂಸ್‌ರಿಂದಲೂ, ಹಾಗೂ ತಾಪೂಸ್ ಅಬ್ಬೂ ಹುರ್ಬರಿಂದಲೂ ಕೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಈಸಾ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಲಾಮರ ಬಳಿ ಶೈತಾನನು ಬಂದು ಹೇಳಿದ: ನೀನು ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿರುವೆ ಎಂದು ನೀನು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅವರು ಹೇಳಿದರು: ಯಾಕಿಲ್? ಶೈತಾನ ಹೇಳಿದ: ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದಾದರೆ ನೀನು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೇರು, ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಕೆಳಗೆ ಧುಮುಕು. ಆಗ ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಈಸಾ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಲಾಂ, ‘ನಿನಗೆ ನಾಶ, ನಿನ್ನ ದೇವರನ್ನು ಮರಣದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಸಬೇಡ, ನಾನೇನು ಬಯಸುತ್ತೇನೋ ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಮಾಡುವೆನು ಎಂಬುದಾಗಿ ದೇವರು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು."

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಶೈತಾನನು ಬಂದಿರುವುದು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ದೇವರೂತ ಜಿಬ್ರಿಲ್ ಬರುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ

ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಜಿಬೋರೀಲ್ ಆದರ್ಲೋ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದಾದರ್ಲೊಂದು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಬಾಡಿಗೆಯ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಮುಂಡಾಸುಧಾರಿಯಾಗಿ ಶಾಲು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಜಿಬೋರೀಲಿನ ಆಗಮನವು ಪಾರಲೋಕವಾದ ಸೂಕ್ತರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅಥಮನೂ ನೀಜನೂ ಆದ ಶೈತಾನ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಬರಲು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಗಳಿಸುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ‘ಡ್ರೇಪರ್’ ನೀಡಿದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಈಸೂ ಅಲ್ಯೇಹಿಸ್ಸಲಾಮರು ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಪ್ರಕಾಶದ ಬಲದಿಂದಲೂ ಶೈತಾನನ ಪ್ರೇರಣೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ತಡೆದರು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರು ತಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿ ತಡೆಹಿಡಿಯಲು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಮುಂದೆ ಅಂಥಕಾರಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಶೈತಾನನಿಗೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಅವನು ಓಡಿಹೋದನು. ಇನ್ನು ಇಬಾದೀ ಲೈಸ ಲಕ ಅಲ್ಯೇಹಿಂ ಸುಲೋತಾನ್. (15: 43) “ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ದಾಸರ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂಬುದರ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೈತಾನನ ಸುಲೋತಾನ್ (ಸ್ವಾಧೀನ ಶಕ್ತಿ) ಇರುವುದು ಪ್ರೇಶಾಚಿಕವಾದ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಧನೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾದವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ, ಪ್ರಕಾಶವೆಂಬ ಅಸ್ತದ ಮೂಲಕ ದೂರದಿಂದಲೇ ಶೈತಾನನನ್ನು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿ ಬೆದರಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಶಾಪದ ಚಪ್ಪಲೀಯೇಟು ನೀಡಿ ಹಾಗೂ ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗದೆ ಇರುವವರ ಮೇಲೆ ಅವನ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವವೂ ನಡೆಯುದು. ಆದರೂ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಆಕಾಶಗಳ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಆಧಿಪತ್ಯ ಅಥವಾ ಅಧಿಶಾಧಿಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ಬಯಸುವುದರಿಂದಲೂ ಶೈತಾನನು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಶೈತಾನನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದುದು ಹಾಗೂ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದುದು ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅದರಿಂದ ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧಿಯ ವಚನಸ್ವಿಗಾಗಲಿ ಶೈಷ್ಟಿಕೆಗಾಗಲಿ ಯಾವ ಕಳಂಕವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶೈತಾನನು

ಸಂಶಯದ ಜೀಜ ಬಿತ್ತುವ ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಲಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಜೀಷ್ಮೆಲಿಂದ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹರ್ಯುತ್ತಾ ಮಸೀಹರ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದರೆ, ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೂಡಲೇ ಅದನ್ನು ತಣ್ಣಿ ಹಾಕಿತು. ಅದನ್ನು ಸ್ಪೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಶೈಷ್ವತೆಗೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗೆ ಯಾವ ಕಳಂಕವೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರ ದಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಥವಾರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ, ಅದೇ ರೀತಿ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶೈತಾನನು ಯೇಸು ಮಸೀಹರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲವು ವಚನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಯೇಸು ಈ ಪ್ರೇಶಾಚಿಕ ಉದ್ದೋಧನೆಯನ್ನು ಸ್ಪೀಕರಿಸದೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದೊಂದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಟೀಕಿಸುವುದು ಮೌಢ್ಯವೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಜ್ಞಾನದ ಕೊರತೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಯೇಸು ಮಸೀಹ್ ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆ ಪ್ರೇಶಾಚಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಅವನ ಬೋಧನೆಗಳ ಅಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರಂಗಗೊಳಿಸಿದರೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸೂಫಿ ಸಂತರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಸ್ವೇಯ್ಯದ್ದು ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದಿರ್ ಜೀಲಾನಿ^(೪) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನನಗೂ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರೇಶಾಚಿಕ ಇಲ್ಹಾಂ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಶೈತಾನ ಹೇಳಿದನು: ‘ಎಲ್ಲೆ ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದಿರ್, ನಿನ್ನ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ಪೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇತರರಿಗೆ ಹರಾಂ ಆದುದೆಲ್ಲವೂ ನಿನಗೆ ಹಲಾಲ್ (ಅನುಮತನೀಯ) ಆಗಿದೆ. ನಮಾರ್ಥ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಈಗ ನಿನಗೆ ಏನಾಯಿತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.’ ಆಗ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ: ‘ಎಲ್ಲ ಶೈತಾನ್, ದೂರಸರಿ. ಹರ್ಯುರ್ತಾ ಪ್ರೇಗಂಬರಿಗೆ^(೫) ಅನುಮತನೀಯವಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಅನುಮತನೀಯವಾಗುವುದು?’ ಆಗ ಶೈತಾನ್ ತನ್ನ ಸುವರ್ಣ ಸಿಂಹಾಸನದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಕಣೆದುರಿನಿಂದ ಮಾಯವಾದನು.” ನೋಡಿರಿ, ಮಣ್ಣಾತ್ಮಕರಾದ ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದಿರ್ ಜೀಲಾನಿಯವರಂತಹ ಅಹಲ್ಲಾಹೋರಿಗೂ ಶೈತಾನೀ ಇಲ್ಹಾಂ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದಾದರೆ, ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಅದರಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸಯ್ಯದ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಖಾದಿರ್ ಜೀಲಾನಿ ಮತ್ತು ಹರ್ಯುರ್ತಾ ಈಸಾ ಮಸೀಹ್ ಅಲ್ಲೆಹಿಸ್ತಲಾಮರಂತೆ ಶೈತಾನೀ ಇಲ್ಹಾಂಹಾಮ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಗುರುತಿಸುಕೊಳ್ಳುವ ದಿವ್ಯ ನೇತ್ರಗಳು ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿರುತ್ತವೆ? ನೋಡಿರಿ,

ಹರ್ಷಾರಥ ಪ್ರೇಗೆಂಬರ್ ಸಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಪೇಹಿವಸಲ್ಲಮರ ಆಗಮನಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಜೋಯಿಸರು (ಕಣಿ ಹೇಳುವ ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು) ತುಂಬಾ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಶೈತಾನಿ ಇಲೋಹಾಮ್‌ಗಳೂ ಲಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಈ ಶೈತಾನಿ ಇಲೋಹಾಮ್‌ಗಳ ಅಧಾರದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಜ್ಞ್ಯರ್ಯಾಕರ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇವರ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಸತ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಶೈತಾನಿ ಇಲೋಹಾಮ್‌ಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವನು ಸತ್ಯಪ್ರವಾದಿಗಳ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಪ್ರವಾದಿಶ್ವದ ಸಕಲ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಒಂದು ಘಟನೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ: ಒಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಪ್ರವಚನಕಾರರಿಗೆ ಶೈತಾನಿ ಇಲೋಹಾಮ್ ಉಂಟಾಯಿತು. ಒಂದು ಶೈತ್ಯ ಜಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾದ ಆ ಇಲೋಹಾಮ್‌ಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜನ ವಿಜಯದ ಕುರಿತು ಅವರು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ ನುಡಿದರು. ಆದರೆ, ಆದೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ ಅತ್ಯಂತ ದಾರುಣವಾಗಿ ಹೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು. ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಪರಾಭವ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಹರ್ಷಾರಥ ಜಿಬ್ರೀಲ್ ಅಲ್ಪೇಹಿಸ್ತಲಾಮ್ ಮೂಲಕ ಇಲೋಹಾಂ ಲಭಿಸಿದ ಓವನ ಪ್ರವಾದಿ, ರಾಜನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವನೆಂದೂ ಆತನ ಮೃತ ಶರೀರವನ್ನು ನಾಯಿಗಳು ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವವೆಂದೂ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪರಾಭವ ಸಂಭವಿಸಲಿದೆಯೆಂದೂ ಮೊದಲೇ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದಿದ್ದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಭವಿಸಿತು ಹಾಗೂ ಆ 400 ಪ್ರವಚನಕಾರರ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ ಸುಳ್ಳಿಂದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉಧ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶೈತಾನಿ ಇಲೋಹಾಮ್‌ಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದಾದರೆ, ಇಲೋಹಾಮಿನ ಕುರಿತಾದ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಅಪ್ರಸ್ತುತವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೂ ಶೈತಾನಿ ಇಲೋಹಾಂ ಆಗಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಇಲೋಹಾಮ್ ಸಹ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಆ ಸಂಶಯ. ಅದು ಸಹ ಮಸೀಹಾರಂತಹ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗೆ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಮುಲೋಹಮ್‌ಗಳ (ಇಲೋಹಾಂ

ಲಭಿಸುವವರ) ಸೊಂಟ ಮುರಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಒಂದು ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಇದಾಗಿದೆ: ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಬೇಕಾದ ಯಾವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ದೇವನ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮವೇ ಆ ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವೋಂದು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುವಿನೊಂದಿಗೂ ತುಜ್ಞವಾದ ನಕಲಿ ವಸ್ತುಗಳು ಸಹ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ನೋಡಿರಿ, ನದಿಗಳಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಅಮೂಲ್ಯ ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳು ಒಂದಕ್ಕೆ; ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ವಯಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ನಕಲಿಗಳು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ. ಈಗ ನೋಡಿರಿ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಕಲಿ ರತ್ನಗಳು ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿಜವಾದ ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳ ಕ್ರಯ ವಿಕ್ರಯ ನಿಂತುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ದೇವದತ್ತವಾದ ಸೂಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯಿರುವ ಓವೆ ರತ್ನ ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಒಂದೇ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಅಸಲಿ ಮತ್ತು ನಕಲಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲನು. ಹೌದು, ‘ಇಲ್ಲಾಹಾಂ’ ಎಂಬ ರತ್ನಭರಣಗಳ ರತ್ನ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ‘ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನ್’ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಹವಾಸ ಪಡೆಯುವ ಜನರು ಸಹ ಅಸಲಿ ಮತ್ತು ನಕಲಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆಡಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು.

ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್‌ಗಳು

ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲೇ ಸೂಫಿಗಳೇ, ಇಂತಹ ಸಂಶಯಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತರಾದ ಜನರೇ, ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೆಚ್ಚೆಯಿಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರುವ ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್‌ಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಮಿಶ್ರೇಷ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ:

1. ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯವು ಅತಿಯಾದ ವೇದನೆಯೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಕರಗಿ, ಶುದ್ಧವಾದ ಜಲದಂತೆ ಅದು ದೇವ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹರಿಯತೋಡಗುವ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾದಾಗ ಅದು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಪವಿತ್ರ ಮುರ್ಖಾನ್’ ಅತಿ ವೇದನೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಂಶ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಸಹ ಅದನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆಯೇ ಓದಿರಿ’ ಎಂಬ ಹದೀಸ್ ವಚನವು ಇದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.
2. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಆನಂದವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞಾತ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು

ಅಂಕುರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಉತ್ಸನ ಮೊಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಶಬ್ದಗಳು ಅರ್ಥಗಭಿರೂಪವೂ ತಪ್ಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

3. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಹಾಗೂ ಶೈಷ್ಟತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿವಾದೋಂದು ಸ್ವರಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಿಲವೂ ಪ್ರಭಾಪೂರ್ವಾವೂ ಆದ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಅದು ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಹುಸಿ ಇಲ್ಲಾಹಾಮುಗಳು ಕಳ್ಳರಂತಹ, ನಮುಂಸಕರಂತಹ, ಹೆಂಗಸರಂತಹ ಕ್ಷೀಣವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಶೈತಾನ್ ಕಳ್ಳನೂ ನಮುಂಸಕವೂ ಸ್ತೀಯೂ ಆಗಿದೆ.
4. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ದೇವನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮಧ್ಯಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಅವು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

5. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಸತ್ಯಮೀರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕವಾದ ಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾಲಿನ್ಯಗಳನ್ನು ಅದು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅದು ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಹ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

6. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲ ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಸಾಫ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೂ ಒಂದು ನವೀನವಾದ ಹಾಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಬೀಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ತನೆಷ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೂ ಅವನ ಮೊದಲಿನ ಜೀವನ ಗತಿಸಿಹೋಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವನು ಮಾನವಕುಲದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಒಂದು ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

7. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಕೇವಲ ಒಂದು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಿತಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಣಿ ಒಂದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿರುತ್ತಿದೆ. ದೇವನು ಅತ್ಯಂತ ಮೃದುತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೇ ಭವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು

ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೆಲವೋಮೈ ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಸ್ಥಿತಗೊಳ್ಳಲೂಬಹುದು.

8. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಲಭಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವತ್ತೂ ಹೇಡಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನದುರು ನಿಲ್ಲುವ ಇತರ ಯಾವ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಾದಿಗೂ ಅವರು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ - ಆತನು ಎಂತಹ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿ. ದೇವನು ತನ್ನೊಂದಿಗಿರುವನೆಂದೂ ಅವನು ತನ್ನ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಅಪಮಾನಿಸೊಂದಿಗೆ ಪರಾಭವಗೊಳಿಸುವನೆಂದೂ ಅವರು ದೃಢವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

9. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಮುಲಾಹಮ್ಮಾನನ್ನು ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾಗಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಯೂ ಇಡಲು ಇಪ್ಪಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

10. ಸತ್ಯವಾದ ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿನ ಜೊತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ಸಹ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ (ಕಲೀಮುಲ್ಲಾಹ್) ಪರೋಕ್ಷವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕ ಸಹಾಯವೂ ಗೌರವಾದರಗಳೂ ಲಭಿಸುವುದು. ಜೊತೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಅಶ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶವಾಣಿ ಮೂಲಕ ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಶ್ನರೂ

ಇಂದಿನ ಕಾಲವು ಎಪ್ಪು ಆಪತ್ತಿರವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಇಂದಿನ ಬಹುತೇಕ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಭೌತಿಕವಾದಿಗಳು, ಅದೇ ರೀತಿ ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಜ ವಿಭಾಗದವರು ಇಲ್ಲಾಹಾಮನ್ನು (ದೇವನಿಂದ ಲಭಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು) ನಿರಾಕರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಅನೇಕರು ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯೇನಂದರೆ, ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ ಸತ್ಯವು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸುಳ್ಳ ಸುಳ್ಳೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ದೇವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಳ್ಳಿವರಾಗಿ, ಅವನನ್ನು ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಪಾಲಕನೆಂದು ತಿಳಿಯತ್ತಾರೋ ಆ ದೇವನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಾಣುವವನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳುವವನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಲ್ಲವನೂ (ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಬಸಿರ್, ಅಲೀಂ)

ಆಗಿದ್ದ್ವನೆಂದು ಒಮ್ಮೆತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ನಂಬುವವರಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ದೇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು (ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು) ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವರ ಮೌಧ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏನು, ಯಾವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಾನೋ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೂ ಯಾವನ ಜ್ಞಾನವು ಭೌತಿಕ ಇಂದ್ರಿಯದ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸೂಕ್ತ ತಿ ಸೂಕ್ತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೋ ಅಂಥವನು ಮಾತನಾಡಲಾರನೇ? ಅದೇ ರೀತಿ, ಅವನಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದೂ ಈಗ ಅದು ನಿಂತುಹೋಗಿದೆಯಂದೂ ಹೇಳುವುದು ಸಹ ಅಸಂಬಧವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಂತಾದರೆ, ‘ಮಾತನಾಡುವವನು’ ಎಂಬ ಅವನ ಸಿಫತ್ (ಗುಣ) ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದು ಹೂರ್ಜಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವೆಂದೂ ಹೇಳಿದಂತಾಗುವುದು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಆಪಶ್ಚರ್ವಾ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ದೇವನ ಸಿಫತ್ಗಳು ಸಹ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಅನಂತರ ಅವು ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ನಶಿಸಿಹೋಗುವುದೆಂದು ನಂಬುವುದಾದರೆ, ಅವನ ಇತರ ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೂರಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಥಾನವಾದೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿ ಬಿಸಾಡುವಂತಹ ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದೌಭಾಗ್ಯಕರವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಕಟಾ! ಆಯ್ ಸಮಾಜದವರು ವೇದಗಳ ಅವತೀರ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯವಾಣಿಗೆ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿಬೆಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರೂ ಸಹ ದೇವವಾಣಿಗೆ ಮೊಹರು ಹಾಕದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತರ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರಿವು ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಕರಗತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೀತಿಯ ದೇವವಾಣಿಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತಾದರೂ ನಂತರದ ತಲೆಮಾರು ಎಷ್ಟೂಂದು ಭಾಗ್ಯಹಿನರೆಂದರೆ, ಈ ದೇವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವರು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಂಚಿತರಾಗಿಯೇ ಇರುವರು.

ಆದರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಿವ್ಯಾನುಭವ ಮತ್ತು ದೇವಸಂದೇಶದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ದೇವನ ಗುಣ ಮಹಾತ್ಮೆಗಳು ನವನೀನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನಿರಂತರ ಬೀರುತ್ತಲಿರುವ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಧರ್ಮವು ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ

ಕೇವಲ ಕಥೆಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ಬೇಗನೇ ನಿನಾರ್ಮಾಗುವುದು. ಇಂತಹ ಪರಾಭವವನ್ನು ಯಾವನೇ ಪ್ರಜಾಜ್ಞಾವಂತ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ದಿವ್ಯ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಮಾತ್ರವೇ ಈಜೇರಬಹುದಾದಂತಹ ಪರಿಪಕ್ಷವಾದ ದಿವ್ಯಜಾಜ್ಞಾನದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾರುಣ್ಯವು ದೇವಾಣಿ ಎಂಬ ಈ ಅನುಗ್ರಹದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಏನು, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೇನೋ ಆಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ ದೇವನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾರ್ಪಟು ಉಂಟಾಗಿದೆಯೇ? ಒಂದು ಕಾಲಫಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಓವರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಇಲ್ಹಾಂ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರ ಜನರ ದಿವ್ಯಜಾಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲು ಪರಯಾರ್ಪ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೋವ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ದೇವಾಣಿಯ ಬುನಾದಿಯನ್ನೇ ಅಡಿಮೇಲು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವತಃ ಕಂಡರಿಯದ ಕೇವಲ ದಂತ ಕಥೆಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರುವುದೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಾವು ಸುಶರಾಂ ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಕಥೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿದು ಬಂದು, ಅದನ್ನು ಸತ್ಯಪಡಿಸುವಂತಹ ನವೀನ ಮಾದರಿಗಳ್ಯಾವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಜಾನಿಗಳಾದವರು ಸುಧ್ಯಧವಾದ ಇತರ ಮುರಾವೆಗಳ ಅಭಾವದಲ್ಲಿ ಆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಂಬಲಾರರು. ಏತೇಷತಃ ಆ ಕಥೆಗಳು ವಿಚಾರಣೆಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬುಧಿಜೀವಿಗಳಾದವರು ಇಂತಹ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿರು. ಅಪುಗಳನ್ನು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾದ ಸಂಗತಿಗಳೆಂದು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಲು ಅವರು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅದೇ ದೇವನು, ಅದೇ ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳು, ಅಂತಹದೇ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವಾಗ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಮಗೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ಜೀವಂತ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಎಲ್ಲ ಆಶ್ರಿತರೂ ಚೊಳ್ಳಿದುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮತ್ತೆ ದೇವಾಣಿಯ ಅವಶರಣ ನಿಂತು ಹೋದದ್ದು ಯಾಕೆ? ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಧ್ಬವವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಹೈಂದವರು ನಾಸ್ತಿಕ ವಾದಿಗಳಾದರು. ಇಲ್ಹಾಂ

ಮತ್ತು ದೇವವಾಣಿಯ ಅವಶರಣ ಕೋಟ್ಯಾರ್ತರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರ ಪಂಡಿತರು ಅವರಿಗೆ ನಿರಂತರ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ, ವೈದಿಕ ಕಾಲಕ್ಷೇತಿಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆಂಬ ವಿಚಾರ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಶ್ವರೀಯ ವಾಣಿಯ ಅವಶರಣ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯವೆಂದಾದರೆ, ವೇದಗಳ ನಂತರವೂ ಅದರ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರಿಯಿದರಲು ಕಾರಣವೇನು? ಆಯಾಫರ್ಮಾಟಿಕ್ ದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಾಸ್ತಿಕವಾದ ಹರಡಲು ಕಾರಣ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ವೇದಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ನೂರಾರು ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜ್ಯೇಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಎಂಬ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಯಥಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಿಖ್ ಪಂಗಡದವರು ಸಹ ಹಿಂದೂಗಳಿಂದ ಬೇರೆಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಕಾರಣವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಒಂದನೆಯದಾಗಿ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ನೂರಾರು ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ದೇವಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಬಹುದೇವ ವಿಶ್ವಾಸ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಸ್ವಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು, ವೇದಗಳು ದೇವವಾಣಿಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬ ವಾದ. ಅವು ಲಕ್ಷಣತರ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆಯಾದರೂ ಅದು ನಿರಾಧಾರವಾದ ಒಂದು ಕಥೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ನೂತನವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೈಜ ಸಿಖ್ ಆಗಿರುವವರು ವೇದಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.

ಉಮೋರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ‘ಅಖಾಬಾರೆ ಆಂ’ ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯ 1898ನೇ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 22ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ಓವ್ ಸಿಖ್ ಸಾಹೇಬರ ಒಂದು ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು, ಖಾಲ್ಸ ವಿಭಾಗದವರು ವೇದಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಗಳನ್ನು ಸರ್ವಧಾ ನಂಬಬಾರದೆಂದು ಗುರುಗಳ ನಿರ್ದೇಶವಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮರಾವೆಯಾಗಿ ‘ಗ್ರಂಥಸಾಹಿಬ್’ನಿಂದ ಕೆಲವು ವಚನಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ನಂಬಬಾರದು ಎಂಬುದು ಅದರ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ. ‘ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾವು ವೇದಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲ. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಅವರು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಜಾಂತನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಾಗಿ ಅವರು ತನ್ನ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ

ನಿಜವೇ. ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಕುರಿತು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ ಸರ್ವವನ್ನೂ ನೆಲೆನಿಲ್ಲಿಸುವವನೂ (ಖಾದಿರ್, ಖಿಯ್ಯಾಂ) ಆದ ದೇವನು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ರೂಥಮೂಲಗೊಳಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶದ ಕುರಿತು ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಅಜಾನ್ ಮತ್ತು ಶತ್ರುತ್ವದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಖುರೋಂನಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಕಾಶದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಲಭಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅಪ್ಪು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರು ಹಿಂದೂ ಸಮುದಾಯದವರೋಡನೆ ಹೊಂದಿರುವಷ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಸಹ ಮುಸ್ಲಿಮರೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಥಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ನಾನಕ್ ಸಾಹೇಬರು ‘ಚೋಲಾ ಸಾಹಿಬ್’ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು ನಸೀಹತು ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಹೊರತು ಸರಿಯೂ ಸತ್ಯವೂ ಆದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಚೋಲಾ ಸಾಹಿಬ್ನಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ನಾನಕ್ ಸಾಹೇಬರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಈ ನಿದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಜಾಕ್ಷಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ದೌಭಾಂಗ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಬಾಬಾ ನಾನಕ್ ಸಾಹೇಬರ ಕ್ಯೇ ಬರಹದ ಕುರುಹಾಗಿ ಖಾಲ್ಸಾಗಳ ಬಳಿ ಈ ಒಂದು ‘ಚೋಲಾ ಸಾಹಿಬ್’ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ‘ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್’ನ ಶೈಲ್ಕರ್ಗಳಂತೂ ಬಹಳ ನಂತರ ಹೋಡಿಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ, ಅವು ಯಾರದೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೇವನೇ ಬಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಇದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯರ ದೇವವಿಶ್ವಸಕ್ಕೆ ನವ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಲು ಹೊಸ ಹೊಸ ಇಲ್ಲಾಹಾವ್ಯಾಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಇಲ್ಲಾಹಾಮುಗಳಾದರೋ ಅತ್ಯಜ್ಞಲ ಪ್ರಭಾಶಕ್ತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡು ಕಾಳುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹೊರತು ಯಾವ ಶೈತಾನ್, ಜಿನ್ನ್ ಭೂತಕ್ಕಾಗಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಭುಧ್ವಾದ ಪ್ರಭಾಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇಮಾಮುರ್ಯುಮಾನೋರ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್ ಮೂಲಕವೇ ಇತರ ಇಲ್ಲಾಹಾಂಗಳ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಇಮಾಮುರ್ಯುಮಾನ್ ಆಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ನೇತೃತ್ವದ

ಗುಣವೂ ಅಡಕವಾಗಿರುವದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂದಾಳುತನದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣವು ಸ್ವೇಸರ್ವಿಕವಾಗಿಯೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ವಿಂಗಡಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಬಿಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವನ ಒಂದು ನಡವಳಿಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಅವನು ಸೌರವ್ಯಾಹದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹ ಉಪಗ್ರಹಗಳಾಗಿ ಅನೇಕ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಸೇರ್ಫಡಿಸಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ರಾಜನಾಗಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಇರಿಸಿದಂತೆ, ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಾನಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ದ್ವಾಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಇಮಾಮುರ್ಮಾನೋರನ್ನು ಅವರ ಸೂರ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನು. ದೃವಿಕವಾದ ಈ ನಡವಳಿಕೆ ಕ್ರಮವು ಜೇನು ನೋಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಿಗೂ ರಾಣಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ನೇತಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಐಹಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಓರ್ವ ಅಮೀರ್ ಅಥವಾ ರಾಜನು ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ಥಿನ್ ಭಿನ್ ರಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವವರ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಓರ್ವ ನೇತಾರನ ಆಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಜೀವಿಸಲು ಬಯಸದವರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಾಪವಿದೆ. ಮಹೋನ್ನತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

آطِيْعُ اللَّهُ وَآطِيْعُ الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ

ಅತೀಳಾಲ್ಲಾಹ ವಾತೀಳಾರಸೂಲ ವಣಲಿಲ್ ಅಮೋರ ಮಿನ್ ಕುಮ್ (4:60)

“ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೂ ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕನಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ (ಉಲಿಲ್ ಅಂರ್) ನೀವು ವಿಧೇಯರಾಗಿರಿ.”

‘ಉಲಿಲ್ ಅಂರ್’ ಎಂಬುದರ ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಐಹಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿ ಎಂದೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಮಾಮುರ್ಮಾನ್ ಎಂದೂ ಆಗಿದೆ. ಐಹಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಲ್ಕಾರ್ಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಯಾರಿಂದ ನಮಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟಾಗುವುದೋ ಅಂಥವರನ್ನು ‘ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಕ್ಷಿಯವರು’ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಿಷರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಉಲಿಲ್ ಅಂರ್ ಆಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಜಮಾಅತ್ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿರುವುದು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು

ತಡೆಯುವವರಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹೃತ್ಕೊರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಇರುವಿಕೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳಪ್ಪು ನೆಮ್ಮೆದಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಮುಸ್ಲಿಂ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಆಂಗ್ಲರಿಂದ ನೆರವು ಲಭಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೃತಫ್ಫೂತೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಕೆಲವು ಮುಸ್ಲಿಂ ರಾಜರಾದರ್ಬಾರೇ ತಮ್ಮ ಭೀರುತ್ತದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪಂಚಾಬ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಈ ನಿರ್ಲಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅಸದ್ಯೆಯ ಘಲವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಸಿಫ್ರ್ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಬಹಳಪ್ಪು ತೊಂದರೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ. ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ (ಜಮಾಅತ್ರ್ ಆಗಿ) ನಮಾರ್ಥ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಉಚ್ಚ ದ್ವಿನಿಯಲ್ಲಿ ಅದಾನ್ (ಬಾಂಗ್) ನೀಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಬಿನಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಗಿತಿಸಿಹೋದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ನಂತರ ಆಂಗ್ಲರ ಆಡಳಿತ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನಮಗೆ ಮರಳಿ ಲಭಿಸಿತು. ಅವರು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ನೆರವಿಗೆ ನಿಂತರು. ನಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಮಸೀದಿಗಳು ಮನಃಶ್ಲೇಷನಗೂಂಡವು. ಹಾಗೆ, ಬಹಳ ಕಾಲದ ಬಳಿಕ ಪಂಚಾಬಿನಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಕುರುಹುಗಳು ಗೋಚರಿಸತೋಡಿದವು. ಏನು, ಈ ಔದಾಯ್ ಸ್ವರ್ಗೀಯವಲ್ಲವೇ? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಹೇಡಿಗಳಾದ ಕೆಲವು ಮುಸ್ಲಿಂ ಅರಸರು ತಮ್ಮ ಆಲಸ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಪ್ಪೊಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. (ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಸಲು ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು.) ಆಂಗ್ಲರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ಆಂಗ್ಲರ ವಿರುದ್ಧ ವಿದ್ಯೇಷದ ಅಲೆ ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ದೇವನ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿದೆ.

ಮೂಲ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೇ ಬರೋಣ, ಲೋಕಿಕ ಭದ್ರತೆಗಾಗಿ ಓವರ್ ರಾಜನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ಜೀವಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ಶುರ್ಕಾತನ್ ಆಜ್ಞಾಪ್ರಾಯ ಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಆಜ್ಞೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. “ಇಹ್ ದಿನಸ್ವಿರಾತಲ್ ಮುಸ್ತಖೀಂ ಸಿರಾತಲ್ಲಧೀನ ಅನ್ ಅರ್ಮಾತ ಅಲ್ಪಹಿರ್ಮಾ” ಎಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಕಲೆಸಿರುವುದು ಇದರತ್ತ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಿಂದರೆ, ಯಾವನೇ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಲಿ, ಯಾವನೇ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲಿ,

ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಜೀವಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ವಂಚಿತವಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಗಮಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ನಿರ್ದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಚನದ ಅರ್ಥವು, ಯಾರ ಮೇಲೆ ಪರಿಮಾಣವೂ ಸಮಗ್ರವೂ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ವರ್ಣಧಾರೆ ಸುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅಂಥವರ ಹಾದಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸು ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಅನುಗಮಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕರುಣೆಸು ಎಂದಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ, ನೀವು ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನ್ಯೋಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ವಚನದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನ್ಯೋಂಬ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ನಬಿ, ರಸೂಲ್, ಮುಜದ್ದಿದ್ ಎಂಬಿವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಯಾರು ದೇವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಪರಿಮಾಣತೆಯಾರಿಗೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೋ ಅವರು, ‘ವಲಿಯ್’ ಆದರೂ ‘ಅಬ್ದಾಲ್’ ಆದರೂ ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನ್ಯೋಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಲಾರರು.

ನಾನು ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನ್ಯೋ ಆಗಿರುವೆನು.

ಈಗ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬಾಕಿಯಾಗಿಯವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದಾಗಿದೆ:
 ಮುಸ್ಲಿಮರೂ ಸಂತರೂ ಸ್ವಷ್ಟದರ್ಶಿಗಳೂ ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಲಭಿಸಿದವರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಗಮಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿರುವ ಈ ಕಾಲದ ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನ್ಯೋ ಯಾರು? ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಭಯವಾಗಿ ಫೋಣಿಸುತ್ತೇನೇ: ದೇವನ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಆ ಇಮಾಮುರ್ಖುಮಾನ್ಯೋ ನಾನೇ ಆಗಿರುವೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿರುವನು. ಈ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲೇ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ನಿಯುತ್ಕೆಗೊಳಿಸಿರುವನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹದಿನ್ಯೇದು ವರ್ಣಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಕಳೆದು ಹೋಗಿವೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅಶೀರ್ವ (ವಿಶ್ವಾಸಗಳು) ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಗಮನವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಭಿನ್ನಭೇದದಿಂದ ಹೊರತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಸೀಹ್ ಅಲ್ಪಾಂಶಲಾಮರ ಆಗಮನದ ಕುರಿತು ಸಹ ಬಹಳಷ್ಟು ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಗಳು ಪ್ರಜಲಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ತಪ್ಪಾದ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು! ಅದರ

ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಕೆಲವರು ಹರ್ಯುತ್ತೋ ಈಸಾ ಅಳ್ವಿಹಿಸ್ಸಲಾಂ ಜೀವಿಸಿರುವರೆಂದು ನಂಬುವವರು. ಕೆಲವರು ಅವರು ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಂಬುವವರು. ಕೆಲವರು ಅವರೇ ಸ್ಪಷ್ಟಃ ಶರೀರ ಸಮೀತ ಇಳಿದು ಬರುವರೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅವರ ಬರುವಿಕೆ ಪ್ರತಿರೂಪಾತ್ಮಕವಾದುದೆಂದು ನಂಬುವವರು. ಇಳಿದು ಬರುವರೆಂದು ನಂಬುವವರಲ್ಲಿ ಸಹ ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ದಿಮಿಶ್ವಾಸಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಬೈಪುಲ್ ಮುಖಿದ್ದಸ್ವನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ಕೆಲವರು ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸೇನೆಯ ಮಧ್ಯ ಇಳಿಸುವವರು. ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವಶರಿಸುವರೆಂದು ನಂಬುವವರೂ ಇದ್ದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಗಳೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಓವ್ರ್ ಹಕಂ'ನ (ತೀರ್ಮಾಗಾರ) ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ತೀರ್ಮಾಗಾರನಾದ 'ಹಕಂ' ನಾನೇ ಆಗಿರುವೆನು. ನಾನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಒಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಇತರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ದೂರಿಕರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸಿದ್ದ ಈ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ನನ್ನ ಸತ್ಯತೆಗೆ ನಾನು ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಸ್ವಯಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ನಾನು ಇತರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಮಾ ನೀಡಬೇಕಾದ 'ಹಕಂ' ಆಗಿರುವೆನೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಸೀಹರ ಜೀವನ - ಮರಣದ ತರ್ಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ತೀರ್ಮಾನಗಾರನಾಗಿರುವೆನು. ಈಸಾ ಮಸೀಹರ ಮರಣದ ಕುರಿತು ಇಮಾಂ ಮಾಲಿಕ(ರಾ) ಮತ್ತು ಇಬ್ನ ಹರ್ಯುಂ(ರಾ) ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯತರಿಯಲ್ಲ ವಿಭಾಗದವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸರಿಯೆಂದು ನಾನು ವಿಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಳ್ಳೆ ಸುನ್ನತ್ ವಿಭಾಗದ ಇತರರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ತರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ಹೋದವರೊಡನೆ, ತೀರ್ಮಾಗಾರನೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನೀಡುವ ವಿಧಿಯೇನೆಂದರೆ, ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾಗಿ ನುರುಂಗಿ (ಇಳಿಯವಿಕೆ) ಬಗ್ಗೆ ಅಳ್ಳೆ ಸುನ್ನತ್ ವಿಭಾಗದವರ ಭಾವನೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸದೃಶರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಸೀಹರ ಅವಶರಣವಾಗಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಅವಶರಣದ (ನುರುಂಗಿ-ಇಳಿಯವಿಕೆಯ) ವಿಧಾನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಅವಶರಣವು ಬಾಹ್ಯಾಧರದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲಿ. ಬದಲಾಗಿ,

ಗೂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಳುಳ್ಳ ಉಪಮಾ ಸ್ವರೂಪದ ಅವಶೇಷಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಈಸೂ ಮಸೀಹರ(೪) ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ವಿವಾದದ ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮುಖ್ಯತರಿಂದ, ಇಮಾಂ ಮಾಲೀಕ, ಇಬ್ಬು ಹರ್ಷಂ ಮೊದಲಾದವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸರಿಯಿವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಜಾನಿನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾದಂತೆ, ಅಂದರೆ ‘ಫಲಮ್ಯಾ ತಪಷ್ಯಯೋತನೀ’ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದಂತೆ, ಶ್ರೀಸ್ತೀಯರು ಮಾರ್ಗಭ್ರಷ್ಟರಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಮಸೀಹ್(೫) ಮರಣ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ತೀರ್ಮಾಗಾರನಾದ ನಾನು ನೀಡುವ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನು, ಯಾವನಾದರೂ ನನ್ನ ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ಆತನು ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ‘ಹಕಂ’ (ತೀರ್ಮಾಗಾರ) ಆಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವನೋ ಅವನನ್ನು ಶಿರಸ್ತರಿಸುವವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ನೀನು ‘ಹಕಂ’ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣವೇನು? ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ‘ಹಕಂ’ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಕಾಲ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾವ ಜನತೆಯು ‘ಶಿಲುಬಾ ಮರಣ’ದ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾಗಾರನು ಬಂದು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಜನತೆಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಈ ತೀರ್ಮಾಗಾರನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷೀ ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳೂ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಸರಣಿ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿದಿವೆ. ಆಕಾಶ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಭಾವಿಯೂ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾರ ಕಣ್ಣಗಳು ಇನ್ನೂ ಮುಜ್ಜೀಕೊಂಡಿಲ್ಲವೋ ಅವರೇ ಭಾಗ್ಯವಂತರು!

ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ನಂಬಿರಿ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ‘ನಾನು ಹಕಂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುವಿರಾದರೆ, ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳೊಡನೆ ಸ್ವರ್ಥಿಸಲು ನೀವು ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿರಿ’ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವಾಸ ಸಂಬಂಧವಾದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಪರಾಕಾಷ್ಟೇಯಲ್ಲಿರುವ ತಕ್ಷ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಆಗತನಾದ ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆಸುವ ಸಂವಾದಗಳಲ್ಲಿವೂ ನಿರಘರ್ಷಕವಾಗಿವೆ. ಹಕಂ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಹ ನಾನು ಮೂರೀಕರಿಸಿರುವೆನು. ದೇವನು ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ:

1. ಪರಿತ್ಯಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಅದ್ಬುತ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಅದರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಧಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
2. ನನಗೆ ಪರಿತ್ಯಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಯಥಾರ್ಥ ದಿವ್ಯಜ್ಞನವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಧಿಸಲು ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ.
3. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವರ್ವರ್ಥ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವರ್ವರ್ಥ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರದವ್ಯು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳಬಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇವೆ.
4. ನಾನು ಅಗೋಚರ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನ ಲಭಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಮೋಚಿ ನಡೆಸಬಲ್ಲವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ದೃಷ್ಟಿಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇವೆ. ಹರ್ಯಾರತ ಪ್ರೇಗಂಬರರು^(*) ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿವೆ.

آسان بارہ نشانِ الوقت مے گوید زمین ایں دو شاہد از پے تصدیق من استادہ ان

"آکاشرವು ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದೇನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಭೂಮಿಯಾದರೋ ಕಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ನನ್ನ ಸತ್ಯತೇಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿವೆ."

ಒಂದೇ ರಮಯುಃನ್ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ಗ್ರಹಣ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಗ್ರಹಣ ಸಂಭವಿಸಿ ತುಂಬಾ ಕಾಲ ಕಳೆದಿದೆ. 'ಹಜ್ಞ'ಗೆ ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಹದೇಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾದಂತೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಗು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಿತು. ಇವಲ್ಲದೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೆ ಇರುವ, ನನ್ನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಇನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟು ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ನೂರಾರು ಹಿಂದುಗಳೂ ಮುಸ್ಲಿಮರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಾನು ಇಮಾಮುರುಮಾನ್ ಆಗಿರುವೆನು; ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನನ್ನ

ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಹರಿತವಾದ ಖಚ್ಚದಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ದುಷ್ಪತನದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವವನು ಪರಾಜಿತನೂ ಅಪಮಾನಿತನೂ ಆಗುವನೆಂದು ಅವನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಮೋಡಿರಿ, ನನಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಲಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಲಪಿಸಿರುವೆನು. ನಾನು ನನ್ನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಯೂ ಇರುವೆನು. ಈಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರೇಟಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಓವರ್ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಇಜ್ಞಾತಿಹಾದ್ ಸಂಬಂಧವಾದ ಒಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. (ಎಂದರೆ, ವಿಷಯವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಲೋಪ). ಅದನ್ನು ತಿಳಿದೊಡನೆ ನಾನು ಅಶ್ಯಂತ ಮನೋವೇದನೆಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ: ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಅಂದರೆ 1898ನೇ ಇಸವಿ ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು - ಹಿಜರಿ ವರ್ಷ 1316ನೇ ಇಮಾದಿಲ್ ಅವ್ವಲ್ ಮಾಸದ ಸಂಭವ. ನನ್ನ ಓವರ್ ಸ್ನೇಹಿತ, ಅವರನ್ನು ನಾನು ಓವರ್ ನಿಷ್ಕಳಂಕ, ಸದ್ಧಮ್ಯ, ದೇವಭಕ್ತ ಹಾಗೂ ದೇವಭಯವಿರುವ ವೃತ್ತಿಯೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿರುವೆನು - ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಅವರ ಕುರಿತು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು - ವಲ್ಲಾಮು ಹಸೀಬಹು (ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆಯುವವನು ಅಲ್ಲಾಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ). ಆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕೆಲವು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಅವರ ಈ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ನನ್ನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಿಕಟ ಸ್ನೇಹಿತನ ಜೊತೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಶಾದಿಯಾನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಅನೇಕ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್‌ಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್‌ನಿಂದ (ದೇವ ಸಂದೇಶ) ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟದನ್ನು ತಿಳಿದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಅವರು ತನ್ನ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಶಾನು ಕಂಡ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟ ದರ್ಶನದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು: ‘ನಾನು ತಪ್ಪು ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ - ನಾನೇಕೆ ಅವರಿಗೆ ಬೈಂತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕು? ಅವರು ನನಗೆ ಬೈಂತ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ?’

ಈ ಸ್ವಷ್ಟದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮಸೀಹ್ ಮೌಲಿಕ್ (ವಾಗ್ದತ್ತ ಮಸೀಹ್) ಆಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನೈಜ ಇಮಾಮತಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಹುರಿತು ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ಯಥಾರ್ಥ ಇಮಾಮತಿನ ಹುರಿತು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿಕೊಡುವ ಹಾಗೂ ಬೈಉತಿನ ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರೇಟಿಸಿತು. ಬೈಉತ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅರ್ಥತೆಯಿರುವ ಯಥಾರ್ಥ ಇಮಾಂ ಯಾರೆಂಬ ಹುರಿತು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವೆನು.

‘ಬೈಉತ್’ ಅಂದರೇನು?

ಬೈಉತ್ ಅಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೈಉತ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ‘ಬೈತ್’ ಎಂಬ ಮೂಲ ಪದದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಪರಸ್ಪರ ತೈಪ್ತಿಪಟ್ಟಕೊಂಡು ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತುವಿನೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ‘ಬೈತ್’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬೈಉತ್ ಎಂಬುದರ ತಾತ್ತ್ವಿಕವು, ಬೈಉತ್ ಮಾಡುವವನು ತನಗೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವೂ ಮೋಕ್ಷವೂ ದೇವ ಸಂಪ್ರಾತಿಯೂ ಲಭಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುವ ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಜೀವಿತದ ಸರ್ವ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನೂ ಓರ್ವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಬೈಉತ್ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಕೇವಲ ‘ತೌಬ’ (ಪಶ್ಚಾತ್ಯಪ) ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬೈಉತ್ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗದು ಎಂದು ಇದರಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆ ರೀತಿ ತೌಬ (ಪಾಪ ಏಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ) ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನೇ ಸ್ವಯಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಯಥಾರ್ಥವಾದ ತೌಬದ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ, ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಲುಟ್ಟಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬೈಉತಿನ ನಿಜವಾದ ಗುರಿಯು ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಓರ್ವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಗುರುವಿನ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ (ಕೆಮಾನ್) ಸುರ್ಘಗೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಸಂಪರ್ಕವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ದುರ್ದರ್ಶೀಯಿಂದ

ಪಾರಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ನರಕದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುವುದು ಸಹ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಲೋಕದ ಅಂಥಕಾರದಿಂದ ವಿಮೋಚಿತನಾಗಿ ಪರಲೋಕದ ಅಂಥತ್ವದಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಬೈಂಬಿನ ಸತ್ಯಲವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಓವರ್ ವೈಕ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಅವರಿಂದ ಬೇರೆರೂಪಿ ನಿಲ್ಲವುದೆಂದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ದೌಭಾಗ್ಯಕರವೇ ಆಗಿರುವುದು.

ಶ್ರೀಯರೇ, ನಾನಾದರೋ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದ ಮತ್ತು ಯಥಾರ್ಥ ಅರಿವು ಹಾಗೂ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ಹಸಿವಿನಿಂದಲೂ ದಾಹದಿಂದಲೂ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದೇನೆ - ಒಂದು ಸಮುದ್ರದಷ್ಟನ್ನು ಕುಡಿದರೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಾರದಷ್ಟು. ಆದುದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಬೈಂಬಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನೂ ಅದರ ನಿಜ ತತ್ವವನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರಿಯೆತಕ್ಯಾತಿಯದ ಈ ಒಡಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನೇರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೀಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಮಗೆ ಲಭಿಸದೆ ಇರುವಂತಹ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತೂ ಸ್ವರ್ಗಾಯ ಅನುಗ್ರಹಗಳೂ ಅವರ ಬಳಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಅಥವಾ ನಮಗೆ ತೆರೆದುಕೊಡಲ್ಪಡದಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಔಂದಿನ ಜ್ಞಾನೋದಯವೇನಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದೆಯಂದಾದರೆ ಅಂತಹ ಮಾನ್ಯ ವೈಕ್ಯಾಯ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೀಂದ ದಾಸ್ತಾತ್ರ್ಯದ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತು, ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಔಂದಿನ ಜ್ಞಾನ, ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಗಾಯ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಮಗೂ ನೀಡಲಿ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯಾಸವೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮುಲ್ಲಾಹಂ (ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳು ಲಭಿಸುವ) ಸ್ವೇಧಿತ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಶಿರ್ಔಂದಿನ ಕೇವಲ ಸೂರಃ ಇಶ್ವರಾಸಿನ ತತ್ವ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಲಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟಿ ಮಹತ್ವಪೂರ್ವಕವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನೀಡಲು ನಮ್ಮೀಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರ ಅನುಸಾರಿಯಾಗಲು ಸಿಧ್ಧ.

نارو کے با تو ناگفته کار و لیکن چو گفتی دلیش بیار

"ನಿನಗೆ ಹೇಳಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಪರಿವೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನೀನು ಮಾತಿಗೆ ಇಂದ ಕಾರಣ ಮರಾವೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನ್ನಾಡಬೇಕು."

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಂತದಿಂದ ಪ್ರಭಾಮೂರಿತವಾಗಿರುವ ಸತ್ಯದರ್ಶನವೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವೂ ಅನುಗ್ರಹಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದಾದರೆ, ನಾನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮೊಣಿ ಜಮಾಅತ್ತೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಲತ್ತ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದವನು ಅತ್ಯಂತ ನೀಡನೇ ಸರಿ. ಆದರೆ, ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ, ನಾನೇನು ಬರೆಯಲಿ. ಕ್ಷಮಾಪಣಯೋಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ - ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್ರಾಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇಡೆ ರಚನೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ದೋಷಗಳಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂತು. ತಾವು ಕೋಟಿಸದಿರಿ. ನಾನು ಸದ್ಯದೇಶದಿಂದಲೂ ಧಾರ್ಮಿಕವಾದ ಉಪದೇಶವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಾ ಬಹಳ ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥನೋರ್ವಿನ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಸಂಬಂಧವಾದ ಏನಾದರೂ ಸಣ್ಣ ಮಟ್ಟ ದೋಷಗಳು ಇರುವುದಾದರೂ ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿನ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವು ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಅತಿ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂತಹ ತಪ್ಪಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಯಾರಾದರೂ ಹತವಾದಿ ಮುಲ್ಲಾ ಆವೇಶಭರಿತನಾದರೂ ಸಹ ಆತನಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಆತ ಇನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಲ್ಪ ಎಂದರ್ಥ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನೂಂದು ಕೆಳ ದಜ್ಞಯ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದ ಮೊಣಿ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಮೂರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಅತಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದ್ದು, ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಮಟ್ಟದ್ದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸ್ವೇಷಿತನ ಈ ತಪ್ಪಗಳಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಈ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಹುತಕ್ಕಿ ಬರದು ಮುಲ್ಲಾಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡದಿರಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಟೀಕೆ ಮತ್ತು ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಯಾವ ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀತನವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೂ ಅವು ತಪ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿರುವುದೋ ಅಂತಹ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್ರಾಗಳು ಮಿಶ್ರಿಗಾಗಲಿ ಶತ್ರುಗಳಿಗಾಗಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನ ನೀಡಲಾರದು.

ವಿಶೇಷತಃ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಾನಿಕಾರಕವೆಂದು ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮೂರ್ಚಕವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಪರಮ ಸತ್ಯನನ್ನ ತ್ರಿಯ ಸ್ವೇಹಿತ ದೇವಭಕ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಹರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ*. ಹೃದಯ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಶುದ್ಧಿಕರಣಗೊಂಡಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್ರಗಳ ಪದಗಳಲ್ಲಿನ ಪರಿಶುದ್ಧಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬರುವುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಪವಿತ್ರ ಶ್ರೀಆನಿನ ದಿವ್ಯ ವಚನಗಳು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳಿಗಿಂತ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅಥವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿ ಸಲ್ಲಿಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಪೇಹಿವಸಲ್ಲಿಮರಿಗೆ ಇತರ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೃದಯ ಶುದ್ಧಿ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ವಹ್ಯ ಅಥವಾ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳು ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಭರಿತವಾದ ಅಥವಾನ್ನೊಳಗೊಂಡು, ಸರಳ ಸುಂದರವಾದ ಪದಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಅವಶೀಣವಾದವು.

ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ‘ಬೃಂತಾ’ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ವೇಹಿತ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಪಂಡಿತವರೇಣ್ಯಾರಾದ ನಮ್ಮ ಅಬ್ದುಲ್ ಕರೀಂ ಸಾಹೇಬರು ಉಪದೇಶ ಪ್ರವಚನ ನೀಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಪವಿತ್ರ ಶ್ರೀಆನಿನ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತತ್ವಸಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವರೋ ಅದರ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶದಷ್ಟುದರೂ ನಮ್ಮ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸ್ವೇಹಿತರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿಳುವುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಅವರ ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿನ ಸ್ವರೂಪ ಇನ್ನೂ ನ್ಯಾನತೆಯಿಂದಲೇ ಹೂಡಿದೆ; ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಶ್ರೀಕಣವಾದರೋ ಅಮಾರ್ಣಾವ್ರಂ ಆಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ “ಮುಹಬ್ಬಿಖ್ಯಾ”ರಿಂದ (ಶ್ರೀಆನಾ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವ ಪಂಡಿತ) ಪವಿತ್ರ ಶ್ರೀಆನಾ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವಾದರೂ ಲಭಿಸಿದೆಯೋ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ*.

* ಈ ಮಾನ್ಯ ಸ್ವೇಹಿತ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಹರಿಸುವರೆಂದಾದರೆ, ಶೀಷ್ಟದಲ್ಲೇ ಅವರ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಮಾರ್ಣತೆಯ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪ ಬೆಳೆದು ಬರುವುದೆಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆಯಿದೆ.

ತಾವು ಸಿಂಹಾಸನಾರದೆಂದು ದೇವನಾಮದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬ್ಯಾಲಿನ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಎಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಏನನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಇದುವರೆಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಲ್ಟ್ ಮಾಡಿರುವ ದೇವದಾಸರ ಪೇಕೆ ಮಹಾ ಪಂಡಿತರಾದ ಓರ್ವ ಮಹೋನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮ್ಮೆ ಜಮಾಅತಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಕೀಂ ಹಾಫಿರ್ಖೂ ಹಾಜೀ ಹರಮ್ಮೆನ್ ಮೌಲವಿ ನೂರುದ್ವಿನ್ ಸಾಹಿಬ್. ಅವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ತಫ್ಫಾಸೀರ್ ಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಶ್ರೀಆನಿಕ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮಗೆ ಬ್ಯಾಲ್ಟ್ ಪಡೆಯುವ ಪದವಿ ಲಭಿಸಿದೆಯೆಂದಾದರೆ, ಪವಿತ್ರ ಶ್ರೀಆನಿನ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಸತ್ಯ ಜಾಣಿಸಿ ಮೂರಣವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಿರಿ! ಇತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದರ್ಶಿಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ಯಾಲ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಅವರು ಹುಣಿರೇನೂ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ. ತಾವು ಕೊಡ ಹರಿಷ್ಠ್ ಮೌಲವಿ ಸಾಹಿಬರಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ತಮಗೆ ಅದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿರಿ, ಪಂಡಿತವರೇಣ್ಯಾರಾದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೌಲವಿ ಸಾಹೇಬರು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ತೈಜಿಸಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಮಣ್ಣಗೋಡೆಗಳ ಕುಟೀರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನು, ಅವರು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಿರುವರೇ? ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಾದಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಸ್ವೇಂತ ತನ್ನ ಈ ಜಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಪಶ್ಚರವಾದ ತಪ್ಪ ಹಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮೊದಲು ತಮ್ಮ

* ಲದ್ದನ್ನಿ (ದೇವದತ್ತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರಿವು) ಜಾಣಿಸಿ ಒರತೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಈಗ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ. ಸ್ವಾಪ್ನ ಮತ್ತು ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಮಾಲಂಕಾರಗಳೂ ಹೋಲಿಕೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ತಾವು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಪ್ನವನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಿರಿ. ಹರಿಷ್ಠ್ ರತ್ನ ಪ್ರೇಗಂಬರ್ ಸಲ್ಲಿಲ್ಲಹು ಅಲ್ಯೆಹಿವಸಲ್ಲಿಮರಿಗೆ ಖಿಲೀಲುಲ್ಲಾಹ್ ಎಂಬ ಪದವಿ ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಲಭಿಸಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮುಜದ್ದಿದ್ದು ಸರೋಹಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಒಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ಹರಿಷ್ಠ್ ರತ್ನ ಪ್ರವಾದಿ ಸಲ್ಲಿಲ್ಲಹು ಅಲ್ಯೆಹಿವಸಲ್ಲಿಮಾ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ‘ಬ್ಯಾಲ್ಟ್’ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಶಾಹ್ ವಲಿಯಲ್ಲಾಹ್ ಸಾಹಿಬ್ ಕಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಾಣ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರ್ಯಾರೂ ನೀವು ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಇಲ್ಲಾಹಾಮಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮೌಲಿ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ತನ್ನ ಶುರೂಆನ್ ಜಾಖನದ ನಮೂನೆಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ವಿವರಿಸಿಕೊಡಲಿ. ಹಾಗೆ, ತನ್ನ ಅಧ್ಯತ್ವಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದ ಮೂಲಕ ನೂರುದ್ವಿನ್ನರಂತಹ ಶುರೂಆನ್ ಭಕ್ತರಿಂದ ಬ್ಯಾಲತ್ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜಮಾಅತಿನ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತರಾಗುವೆವು. ಏನು, ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಾಕ್ಯಗಳು - ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ತಪ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿರುವಾಗ - ಅವುಗಳ ಬಲದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಓರ್ವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಇಮಾಮುರ್ಮುಖಾನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲಪುವನೇ? ತ್ವಿಯರೇ, ಇಮಾಮುರ್ಮುಖಾನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲ ಮೌರ್ಯಗೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಲೋಕವನ್ನೇ ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

نَّهْ كَرْ بَارِيكْ تَرْ زِ مُوايْجَاجْسْتَ

نَّهْ كَرْ بَارِيكْ تَرْ زِ مُوايْجَاجْسْتَ

"ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೂಕ್ತತೆಯಿಳ್ಳ ಸಾವಿರಾರು ತಂತಿಗಳಿವೆ.
ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ."

ನನ್ನ ತ್ವಿಯ ಮೂಲಾಹಂ ವಾದಿ ನಿಮಗೆ ಬಹಳಪ್ಪು ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಚನಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬ ವಂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಬಾರದು. ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳು ಲಭಿಸುವ ಅನೇಕರು ನನ್ನ ಜಮಾಅತಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರ ಇಲ್ಲಾಹಾಮುಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಧಿಕರಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವೇ ಆಗಬಹುದು. ಸೈಯದ್ ಅಮೀರಲಿ ಶಾಹ್ ಸಾಹೇಬರು ಪ್ರತಿ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಇಲ್ಲಾಹಾಮುಗಳ ಒಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಸ್ತೀಯರು ಸಹ, ಅವರು ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯ ಒಂದಕ್ಕರವನ್ನು ಓದಿರದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅರಬಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತೇನೆ - ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲಾಹಾಮ್ರಾಗಳಿಂತಲೂ ಅವರಿಗುಂಟಾಗುವ ಇಲ್ಲಾಹಾಮುಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತವೆ. 1898 ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ 28ರಂದು ಅವರ (ಸೈಯದ್ ಅಮೀರಲಿ ಶಾಹ್ ಸಾಹೇಬರ - ಭಾ) ಸಹೋದರ ಘರ್ತಹ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಜ್ಜೆದಾರರ ಪತ್ರ ಮೂಲಕ ಅವರ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಾಹಾಮುಗಳು ನನಗೆ ಲಭಿಸಿದವು. ಅಂತಹ ಅನೇಕ ಮೂಲಾಹಂ (ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಲಭಿಸುವವರು) ನಮ್ಮ ಜಮಾಅತಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ବ୍ୟାକୁ ଲାହୋରିନାଲୀଯା ଜାହାରେ. ଆଦରେ ଏନୁ, ଅଂତକ ଜାହାମୁଗଳୁ
ଲଭିଷିଦ ମାତ୍ରକେ ଅପରୁ ଜମାମୁରୁଷୁମାନରିଗେ ବ୍ୟେତା ମାଦୁପୁଦରିଂଦ
ସ୍ଵତଂତ୍ରରାଗବଲ୍ଲରେ? ନନ୍ଦ ବନ୍ଦେ ହେଲୁପୁଦାଦରେ, ଯାର କୈଯଲ୍ଲି ବ୍ୟେତା
ମାଦୁପୁଦକରୁ ନନ୍ଦି ଅଭ୍ୟଂତରପିଲ୍ଲ. ଆଦରେ, ବ୍ୟେତିନ ଲାଦ୍ଦେଶପୁ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନଦ ପୃଥିବୀଯା ସତ୍ୟବିଶ୍ୱାସଦ ଦୃଢ଼ିକରଣପାଠ ଆଗିଦେ. କେବେ
ହେଲେରି, ତମ୍ଭଲ୍ଲି ବ୍ୟେତା ମାଦିଦରେ ଯାବ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନପନ୍ଦୁ ତାପୁ
କଲିସିକୋଦୁବିରି. ପବିତ୍ର ଶ୍ରୀଅନୀନ ଯାବ ନୈଷ ମୌଲ୍ୟଗଳନ୍ତୁ ଏବରିସି
କୋଦୁବିରି? ଆଦୁଦରିଂଦ ତାପୁ ବନ୍ଦୀରି, ଜମାମୁତିନ ଆ ମାଣିକ୍ଷବନ୍ଦୁ
କୋରିସିକୋଦିରି. ନାହେଲୁରୂ ବ୍ୟେତା ମାଦୁପେବ.

حضرت ناصح گر آئیں دپدھ دل فرش راہ پر کوئی مجھ کو تو سمجھائے کہ سمجھائیں گے کپا

"ಆದರಣೀಯ ಉಪದೇಶಕ ಬಂದರೆ, ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಳ್ಳಾಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾಸುವೆವು. ಆದರೆ, ಅವರು ಏನನ್ನು ಕಲೆಸುವರೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಿ"

ನಾನಿದೋ ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಫೋಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನನಗೆ ಏನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವನೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಇಮಾಮತಿನ ಜಿಹ್ವೆಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇಮಾಮತಿನ ಈ ಜಿಹ್ವೆಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವರಾದರೆ, ಅನುಗ್ರಹಲಭಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನನಗಿಂತಲೂ ಶೈಷ್ಟ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವರಾದರೆ ನಾನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೈಲ್ತೊ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಿನಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಗ್ವಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯುಂಟಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಹ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೆ ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ‘ಬರಾಹಿನೆ ಅಹ್ಮದಿಯಾ’ದಲ್ಲಿ ಈ ಇಲ್ಲೋಹಾಂ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ:

أَلَّرْجَمُونْ - عَلَّمَ الْقُرْآنَ - لِتُنذِرَ قَوْمًا مَا أَنذَرَ أَبَاؤُهُمْ - وَلِتُسْتَبِّئَنْ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ -
فُلْ إِيْ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

ఈ ఇల్లాహామిన ఆధారదల్లి అల్లాహను ననగే పెవిత్ర ఖురోజునిన విశేషవాద జ్ఞానవన్ను నీడిరువను. ‘అష్టలులు ముత్తామనినో’ (ఏలూస్సిగళల్లి మొదలిగ) ఎందు ననగే నామకరణ మాడిద్దానే. అవను నన్నున్న ఆధాతీక పరిజ్ఞానగళిందలూ సత్త తత్క్షేపిందలూ సముద్రదంతే

ತುಂಬಿಸಿರುವನು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಜಳ್ಣನ ಮತ್ತು ದೇವಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ನನಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನಾಣೆ, ನಾನಿದೋ ಕುಸ್ತಿಯ ಮೃದಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವನು. ಯಾರು ನನ್ನನ್ನ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಮರಣಾನಂತರ ಅಪಮಾನಿತನಾಗುವ ಕಾಲ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ನ್ಯಾಯ ಮಾತೀರ್ಕರಣಿದ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವರು.

ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ, ಅದು ಲೋಕವಾಗಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಲಿ ಲಿಯಾಖತ್ (ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆ, ಯೋಗ್ಯತೆ) ಇಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನದ, ಆದರೆ ತೀರಾ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ, ಉದ್ದ್ರೋಧಿ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಅರಿಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋವರ್ಚನನ್ನು ತಹಸಿಲಾರ್ದೂ ಆಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾದ ಒಂದು ಘಟನೆ ನನಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದರು: ನಾನು ಈತನನ್ನು ತಹಸಿಲಾರ್ದೂ ಆಗಿ ನೇಮಿಸ ಮಾಡಿದರೆ ಈತನ ಬಳಿ ಬರುವ ಮೊಕಢ್ಯಮೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಇತ್ಯಧ್ರ ಮಾಡುವರು? ಈತನಿಗೆ ಇದು ರೂಪಾಯಿಯ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನಾನು ಕೊಡಲಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

اَللّٰهُمْ كَيْفُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ

ಅಲ್ಲಾಹು ಅಶ್ಲಾಲಮು ಹಯ್ಸು ಯಜ್ಞಾಲಲು ರಿಸಾಲತಹು (6:125)

"ತನ್ನ ರಿಸಾಲತನ್ನು (ಸಂದೇಶವಾಹಕತ್ವವನ್ನು) ಯಾರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ."

ಸಾವಿರಾರು ಶತ್ರುಗಳು ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರರು ಯಾರ ಬಳಿಗೆ ಸವಾಲುಗಳೊಂದಿಗೂ ವಿಮರ್ಶೆಗಳೊಂದಿಗೂ ಬರುವರೋ, ಯಾರಿಗೆ ನುಬುವ್ವತ್ತಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿ ಅಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಾಹಾಂ ವಚನಗಳು ಇವೆಯೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಆತನ ಅರ್ಥತೆಯ ಮಾನದಂಡವೇ? ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನರು ಮತ್ತು ಶತ್ರು ಜನರು ಇದರಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗುವರೇ?

ನಾನು ಈ ಬರಹವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಹಿತಕರವಾದ ಪದಗಳೇನಾದರೂ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಾನ್ಯ ವಾಚಕರೊಂದಿಗೆ,

ಎಲ್ಲೇಷಟಃ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಮುಲ್ಹಾಹಂ ಸಾಹೇಬರೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವೆನು. ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೃತ್ವಾವಕವಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರೊಂದಿಗಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿನೀತ

ಮಿರ್ಹಾ ಗುಲಾಂ ಅಹ್ಮದ್,
ಖಾದಿಯಾನ್, ಗುರುದಾಸ್ಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ.